

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

เบญจวรรณ ฉายแสง. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่.

สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกองค์ประกอบที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ บุคลิกภาพ สุขภาพจิต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน ปัจจัยทางด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เป็นนักเรียนชาย 127 คน และนักเรียนหญิง 182 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ถัดที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3 (X_6) คลิภาพ (X_{12}) เจตคติต่อการเรียน(X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{15}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_{16}) ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{18}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{19})

2.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_5) และสุขภาพจิต (X_{13})

3.ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มี 9 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย(X_1) เพศ : หญิง(X_2) อายุ (X_3) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว(X_8) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับต่ำกว่า

ปริญญาตรี (X_9) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี (X_{10}) และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_{11})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{19}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_{16}) เจตคติต่อการเรียน (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{18}) สามารถอธิบายความแปรปรวนกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน ได้ร้อยละ 64.8

5. สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = -.420 + .588X_{19} + .220X_{16} + .168X_{14} + .134X_{18}$$

5.2 สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .494X_{19} + .182X_{16} + .164X_{14} + .126X_{18}$$

FACTORS AFFECTING ON APPROPRIATE ENGLISH LEARNING BEHAVIORS OF THE
THIRD LEVEL, SECONDARY GRADES 1-3 STUDENTS AT WATWARUWAN SCHOOL IN
SARAPEE DISTRICT, CHIANGMAI PROVINCE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2009

Benjawa Chaisaeng. (2009).Factor Affecting on Appropriate English Learning Behaviors of The Third Level,Secondary Grades 1-3 Students at Watwaruwan School in Sarapee District,Chiangmai Province . Master thesis, M.Ed.(Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor Intst. Assist. Professor Assistant Promptida Sankamkrue.

The purposes of this research were to study the Factor Affecting on Appropriate English Learning Behaviors of The Third Level, Secondary Grades 1-3 Students at Watwaruwan School in Sarapee District,Chiangmai Province. The factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor: gender, age, personality, mental health, learning achievement, attitude towards learning , second of them was family factor : guardian's economic level ,interpersonal relationship between students and their family, guardians' educational level. guardian's learning supportive towards student and third of them was learning environmental factor: physical learning environment, interpersonal relationship between students and their peer groups and interpersonal relationship between students and their teachers

The samples of 309: 127 males and 182 females were third level, primary grades 1 – 3 students at at Watwaruwan School in Sarapee District,Chiangmai Province in academic year 2008. The instrument was questionnaires of factor affecting on appropriate english learning behaviors of the third level, secondary grades 1-3 students at Watwaruwan School in Sarapee District,Chiangmai Province. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlation among Appropriate English Learning Behaviors of The Third Level, Secondary Grades 1-3 Students at Watwaruwan School in Sarapee District,Chiangmai Province and 8 factors; Mathayomsuksa III students (X_6) personality (X_{12}) attitude towards learning (X_{14}) interpersonal relationship between students and their family (X_{15}) guardian's learning supportive (X_{16}) physical learning environment (X_{17}) interpersonal relationship between students and their teachers (X_{18}) interpersonal relationship between students and their peer group (X_{19}) at .05 level

2. There was significantly negative correlation between Appropriate English Learning Behaviors of The Third Level, Secondary Grades 1-3 Students at Watwaruwan School in Sarapee District, Chiangmai Province and 2 factor: Mathayomsuksa II students 2 (X_5) and mental health (X_{13}) at .05 level

3. There was no significantly correlation between Appropriate English Learning Behaviors of The Third Level, Secondary Grades 1-3 Students at Watwaruwan School in Sarapee District, Chiangmai Province and 9 factor: mail (X_1), femail (X_2), age (X_3), Mathayomsuksa I students (X_4), learning achievement (X_7), guardian's economic level (X_8), under bachelor's degree (X_9), bachelor's degree (X_{10}), higher bachelor's degree (X_{11})

4. There were significantly 4 factors affecting on appropriate English Learning Behaviors of The Third Level, Secondary Grades 1-3 Students at Watwaruwan School in Sarapee District, Chiangmai Province, at .01 level ranking from the most to the least affector ; interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{19}), guardian's learning supportive (X_{16}), attitude towards learning (X_{14}) and interpersonal relationship between students and their teachers (X_{18}). These 4 factors could predicted of Appropriate English Learning Behaviors of The Third Level, Secondary Grades 1-3 Students at Watwaruwan School in Sarapee District, Chiangmai Province about percentage 64.8

5. The significantly predicted equation of Appropriate English Learning Behaviors of The Third Level, Secondary Grades 1-3 Students at Watwaruwan School in Sarapee District, Chiangmai Province were as follows:

5.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = -.420 + .588X_{19} + .220X_{16} + .168X_{14} + .134X_{18}$$

5.2 In term of standard scores were:

$$Z = .494X_{19} + .182X_{16} + .164X_{14} + .126X_{18}$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ของ เบญจวรรณ ฉายแสง ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา
การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ)

ประธาน

.....
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพิพัฒน์)

วันที่ พฤษภาคม 2552

ประกาศคุณประการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงของผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิตา แสนคำเครือ ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุรัตน์ คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ซึ่งกรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อความสมบูรณ์ของสารนิพนธ์ ฉบับนี้ จึงทำให้ ผู้วิจัยทำงานวิจัยครั้งนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณา และความเสียสละของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ณรงค์โยว กอสนาน ที่ให้ความกรุณาในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และชี้ข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์มานพ จินะนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และ อาจารย์อัษฎราภรณ์ ประสพโชค ที่ให้ความกรุณาและความช่วยเหลือและสนับสนุนในการทำการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบใจ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ สาขาจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ ทั้งในการทำวิจัยครั้งนี้และตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาร่วมกัน

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณปู่ พี่สาว คุณอา คนในครอบครัวทุกๆ คน และน้องๆเยาวชนตำบลหนองแฝก อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่คอยให้กำลังใจ ให้ความรัก และคอยให้ความช่วยเหลือ มาตลอดจนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จได้

ผลความดีและประโยชน์ทั้งหมดที่เกิดจากการวิจัยครั้งนี้ ขอมอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ คุณปู่ และบูรพาจารย์ ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกๆ ท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ตลอดจนดูแลทุกข์สุข อีกทั้งการประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน อย่างมีสามารถหาสิ่งใดมาทดแทนได้

เบญจวรรณ ฉายแสง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพฤติกรรมการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ เหมาะสมวิชาภาษาอังกฤษ.....	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่.....	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	 74
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	74
สมมติฐานการวิจัย.....	74
วิธีดำเนินการวิจัย.....	74
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	76
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
อภิปรายผลการวิจัย.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	91
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	91
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	93
 บรรณานุกรม.....	 94
 ภาคผนวก.....	 99
ภาคผนวก ก	100
ภาคผนวก ข	105
ภาคผนวก ค.....	126
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 135

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามระดับชั้นและเพศ.....	43
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและการปรับตัวด้านการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	61
3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับการปรับด้านการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	69
4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการปรับตัวด้านการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	71
5 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	72
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	73
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	127
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุน ด้านการเรียนของผู้ปกครอง.....	128
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวัง ของผู้ปกครอง.....	129
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	130
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ.....	131
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับเพื่อน.....	132
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	133
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามความพฤติกรรมการเรียนที่ เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ.....	134

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันที่สังคมโลก กำลังเปลี่ยนไป วิวัฒนาการใหม่ ๆ เข้ามาทดแทนที่สิ่งเดิม ๆ ที่เคยเป็นอยู่ ไม่ว่าจะเป็น ระบบสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วิวัฒนาการทางการศึกษาก็มีการเปลี่ยนแปลงและเข้ามามีบทบาทกับการดำเนินชีวิตของคนเรามากขึ้น รากฐานของการศึกษาเป็นตัวบ่งชี้ถึงการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของคนเราเป็นอย่างมาก ภาษาอังกฤษก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ช่วยยกระดับอาชีพและอัตราค่าตอบแทนที่สูงขึ้นให้กับผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ และที่สำคัญยังทำให้มีโอกาสที่จะได้รับข่าวสาร ข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาทักษะการทำงานต่างๆ ของตนเอง รวมถึงการพัฒนาชุมชน สังคม ให้มีความเจริญก้าวหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ ที่สำคัญภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาสากลของโลก ที่ถือว่าเป็นสื่อกลางของคนจากทั่วทุกมุมโลกใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารและทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ปัจจุบัน รัฐบาลได้มีการบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรขั้นพื้นฐาน และกำหนดให้ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับที่นักเรียนทุกคน ทั้งในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาต้องเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็น ด้านการพูด การอ่าน การฟัง หรือ การเขียน ในระบบการศึกษาหรือโรงเรียนต่างๆ ก็ได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ ในรูปแบบต่าง ๆ ขึ้น เพื่อเป็นการสร้างการเรียนรู้และให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น แต่ทั้งนี้ในการที่จะให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนนั้น ต้องอาศัยปัจจัยหลายด้านเป็นตัวส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสูงสุด ไม่ว่าจะเป็นจากตัวของครูผู้สอน หรือ เทคนิควิธีการเรียนสอนต่าง ๆ และที่สำคัญ คือ ตัวนักเรียนเอง และโดยเฉพาะ พฤติกรรม ซึ่งพฤติกรรม การแสดงออกในขณะที่เรียน เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และทักษะต่างๆ ดังที่ แมดดอกซ์ (Maddox 1963 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญ of พฤติกรรม การเรียน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ในบรรดาองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญา พฤติกรรม การเรียนมีผลร้อยละ 30 -40 ในอันที่จะทำให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางเรียนสูงหรือต่ำได้ (WWW.lel2.obec.go.th/kpn250) ฉะนั้นแล้วในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหากผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การตั้งใจฟังขณะครูสอน ชักถามเมื่อมีความสงสัย หรือ หมั่นฝึกฝนทักษะต่างๆ ตามที่ครูผู้สอนมอบหมายให้ เช่น ฝึกออกเสียง ฝึกท่องคำศัพท์ ฝึกอ่าน เป็นต้น ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำงานในโครงการการป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในพื้นที่ อำเภอ สารภี จังหวัดเชียงใหม่ จึงทำให้ผู้วิจัยได้รู้จักกับนักเรียน ในพื้นที่ อำเภอสารภี ซึ่งเป็นเยาวชน กลุ่มเป้าหมายในการทำงาน และเป็นนักเรียนในโรงเรียนวัดเวฬุวัน จึงทำให้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะ ทำการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น ในการเรียนของนักเรียน โรงเรียนวัดเวฬุ วัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 309 คน โดยการใช้คำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อที่หนึ่ง ถามว่า “ขณะที่นักเรียนเรียนหนังสือ นักเรียนมีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีคือ ปัญหาใด” ผล การสำรวจพบปัญหาเรียงลำดับจากปัญหาที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ ปัญหาการเรียน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 70.17 ได้แก่ ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ครูสอน ทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่อาจารย์กำหนดเครียดเวลาเรียน ไม่อยาก เรียน และ ไม่ชอบวิชานั้นๆ อันดับสอง คือปัญหา ด้านการปรับตัว จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15.78 ได้แก่ ไม่ชอบทำงานกลุ่ม ไม่แต่งตัวตามระเบียบของโรงเรียน ลำดับที่สาม คือ ปัญหาด้าน ครอบครัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ได้แก่ พ่อแม่หย่าร้าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ได้แก่ ปัญหาด้านการเรียน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ได้แก่ ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ครูสอน ทำงานส่งไม่ทันเวลา กิจกรรมมากเกินไป

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ได้แก่ ปัญหาด้านการเรียน จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ได้แก่ ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่อาจารย์กำหนด และไม่อยากเรียนอะไร เลย

ข้อที่สอง ถามว่า “เมื่อมีปัญหา นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง” ผลจากการสำรวจพบ สาเหตุของการเกิดปัญหาได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ปัญหาด้านการเรียน มีสาเหตุมาจาก ครูสอนเร็ว กิจกรรมมากจึงทำให้ไม่มีเวลาทำการบ้าน เนื้อหาที่เรียนยาก ไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน เรียน โดยไม่ได้ฝึกฝน เพื่อนชวนคุย ปัญหาด้านการปรับตัว มีสาเหตุมาจาก ไม่ค่อยรู้จักกับเพื่อน เพื่อนบาง คนไม่ช่วยงาน เป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบตามใคร และ ปัญหาด้านครอบครัว มีสาเหตุมาจาก ความ คิดเห็นไม่ตรงกัน และการนอกใจกัน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ปัญหาเป็นด้านการเรียนมีสาเหตุ มาจาก ครูสอนเร็ว ครู สั่งงานพร้อมกันหลายคน เพื่อนชวนคุย เข้าห้องช้า หลับในห้องเรียน ขี้ลืม เรียนไม่เก่ง ติดเกม ขึ้นอยู่กับระดับสมองของเราเอง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ปัญหาเป็นด้านการเรียนมีสาเหตุ มาจาก ครูสอนเร็ว ครู สั่งงานมากจนทำไม่ทันเวลา ต้องเรียนพิเศษ แบ่งเวลาไม่ถูก ครูอธิบายน้อย ง่วงนอนเวลาครูสอน และ เพื่อนชวนคุย

ผลจากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นและจากการขอสัมภาษณ์เพิ่มเติมจาก รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวัดเวฬุวัน พบว่า นักเรียน โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในช่วงชั้นที่ 3 น่าจะมีปัญหาด้านการเรียน โดยเฉพาะปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งจากข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษต่ำที่สุด ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อม และสาเหตุมาจากการมีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่เหมาะสม ดังคำกล่าวของ (เอมอร์ จังศิริปรกรณ์. 2542: 28) กล่าวถึง องค์ประกอบด้านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ด้านสติปัญญา ได้แก่ ทศนคติในการเรียน แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมการเรียนที่สามารถปรับปรุงและพัฒนาได้ (วาทีณี ศรีแป๊ะบัว .2538:2 อ้างอิงจาก จันทนา นันทนแก้ว 2535: 61) กล่าวว่า แนวทางการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมที่ควรเกิดขึ้นในห้องเรียน ก็คือ นักเรียนมีพฤติกรรมมากกว่าครู ครูจะมีบทบาทในการพูดไม่ว่าจะเป็นการบรรยายหรือออกคำสั่งน้อยลงแต่ใช้คำพูดที่เสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี เช่น พูดเสริมกำลังใจตั้งคำถามที่น่าสนใจมากขึ้น นักเรียนจะมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูเป็นผู้สังเกตการณ์หรือให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเมื่อจำเป็น

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัย มีความสนใจศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการประกอบการวางนโยบาย และวางแผนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

ขอบเขตของการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็น ชาย 45 คน หญิง 59 คน รวมเป็น 104 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็น ชาย 42 คน หญิง 62 คน รวมเป็น 104 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชาย 40 คน หญิง 61 คน รวม เป็น 101 คน รวม 309 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้
 - 1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว
 - 1.1.1 เพศ
 - 1.1.2 อายุ
 - 1.1.3 บุคลิกภาพ
 - 1.1.4 สุขภาพจิต
 - 1.1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1.6 เจตคติต่อการเรียน
 - 1.2. ปัจจัยทางด้านครอบครัว
 - 2.1.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 2.2.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
 - 2.2.3 ระดับการศึกษาของ ผู้ปกครอง
 - 2.2.4 การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน
 - 1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม
 - 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
 - 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การปฏิบัติตัวและการแสดงออกของนักเรียนในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอันจะส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ได้แก่ การตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน การฝึกอ่าน ฝึกเขียน ฝึกออกเสียง อย่างตั้งใจ รวมทั้งการให้ความร่วมมือกับกิจกรรมภายในห้องเรียน การกระตือรือร้นและเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงบทบาทสมมติ และการทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ ในห้องตามที่ครูผู้สอนได้มอบหมายให้

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษาบุคลิกภาพ สุขภาพจิต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 เพศ ได้แก่ เพศหญิง และเพศชาย

2.2 อายุ หมายถึง ระยะเวลาที่เกิดจนถึงปัจจุบัน นับตามปฏิทินสากล

2.3 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ได้แก่

2.3.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.

2.3.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.

2.3.3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.

2.4 บุคลิกภาพ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียน ที่เป็นการตอบสนองต่อสิ่งใดและต่อสถานการณ์ต่างๆ ในการเรียนหรือการดำรงชีวิต จนเป็นลักษณะเฉพาะตัว ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การแบ่งตามแบบสำรวจการกระทำของเจนกินส์ แบ่งได้เป็น 2 แบบดังนี้

2.4.1 ลักษณะบุคลิกภาพ แบบ เอ ได้แก่ นักเรียนที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย

2.4.2 ลักษณะบุคลิกภาพ แบบ บี ได้แก่ นักเรียนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ และรอคอยได้

2.5 สุขภาพจิต หมายถึง สภาวะจิตใจที่ตระหนักรู้ของตนเองอยู่ตลอดเวลา สามารถเรียนรู้ รับรู้ แกไขสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ มีความมั่นคงทางอารมณ์ และสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ โดยวัดจากการใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว (Thai GHQ - Thai General Health Questionnaire) ของเดวิดโกลด์เบิร์ก (David Goldberg) แปลเป็นภาษาไทยโดยนายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิท และคณะ

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลการเรียนของนักเรียนที่เป็นระดับเกรดของวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551

2.7 เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.7.1 ด้านความคิด ได้แก่ การเห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ ความสำคัญของการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ และ การเห็นถึงความจำเป็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเอง

2.7.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความสนุกสนาน และความพึงพอใจ และความสนใจต่อการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งเพื่อนร่วมชั้นเรียน กระบวนการเรียนการสอน และ ครูผู้สอน

2.7.3 ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ได้แก่ การตั้งใจเรียน การเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ การกล้าแสดงออกในการซักถามเนื้อหาที่สงสัย การรับผิดชอบงาน ที่ได้รับมอบหมายจากครูผู้สอน การเตรียมตัวก่อนมาเรียน และการค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียน

3. ปัจจัยทางด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ดังมี รายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้หรือรายรับประจำเดือน ที่แน่นอนของ พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองรวมกัน

3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตัวของนักเรียนที่มีต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง และการปฏิบัติตัวของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีกัน ดังนี้

3.2.1 การปฏิบัติตัวของนักเรียนที่มีต่อ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความรัก การเชื่อฟังเคารพในคำสั่งสอนของพ่อแม่ ผู้ปกครองและ การช่วยเหลืองานบ้านตามที่ผู้ปกครองมอบหมาย

3.2.2 การปฏิบัติตัวของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่มีต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเข้าใจ ความห่วงใยและ การให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาทั้งทางด้านการเรียนและส่วนตัว

3.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่

3.3.1 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

3.3.2 ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี

3.3.3 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

3.4 การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน หมายถึง การปฏิบัติตัวของผู้ปกครองต่อนักเรียนในด้านการเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน การให้กำลังใจ หรือการช่วยเหลือ ให้คำแนะนำกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน การให้ความรักความห่วงใยต่อนักเรียน และการกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

4. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ลักษณะกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ดังมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ลักษณะกายภาพทางการเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการแสดงพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักเรียน ได้แก่ สถานที่เรียน และ สื่อ อุปกรณ์ ในการเรียนการสอน

4.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ห้องเรียน ที่มีความสะอาด เรียบร้อย มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน มีอากาศถ่ายเท ปราศจากเสียง และกลิ่นรบกวน

4.1.2 สื่อ อุปกรณ์ ในการเรียนการสอน ได้แก่ เอกสาร อุปกรณ์ สื่อ ต่างๆ ในการประกอบการเรียนการสอน ที่ส่งเสริม และพัฒนาทักษะของนักเรียนในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านการอ่าน การพูด การเขียน การฟัง และมีปริมาณที่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน มีคุณภาพ มีความทันสมัย และช่วยให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือกันเกื้อกูลกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทั้งด้านการเรียนและส่วนตัว และทำงานกลุ่มร่วมกันด้วยความสามัคคี

4.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตัวของนักเรียนที่ปฏิบัติต่อครู และการปฏิบัติตัวของครูที่มีต่อนักเรียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

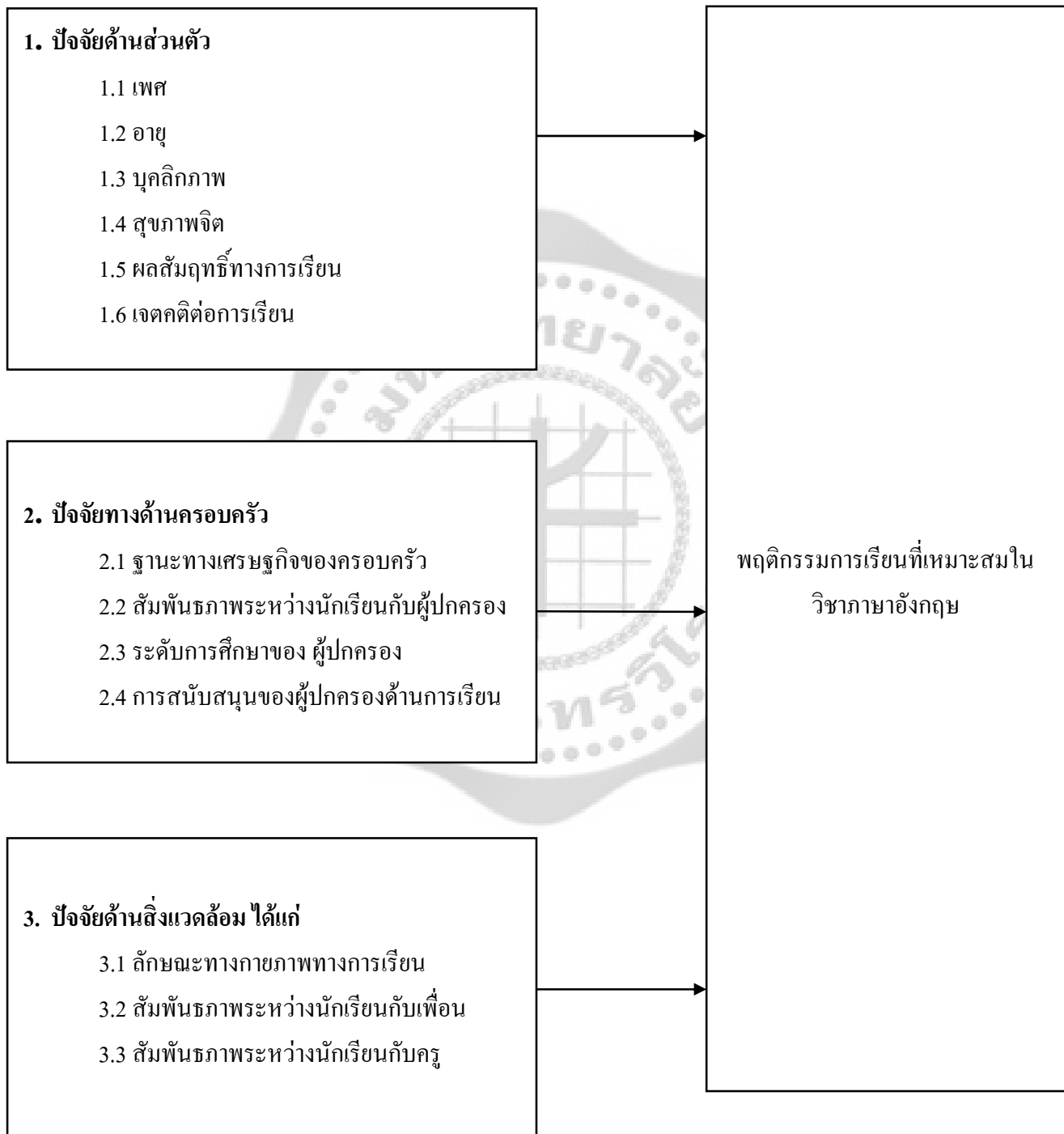
4.4.1 การปฏิบัติตัวของนักเรียนที่มีต่อครู ได้แก่ การซักถามเนื้อหาที่เรียนเมื่อไม่เข้าใจ การแสดงความเคารพต่อครู การมีน้ำใจช่วยเหลือครู

4.4.2 การปฏิบัติตัวของครูที่มีต่อนักเรียน ได้แก่ การตอบคำถามหรือแนะนำเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนมีข้อสงสัย การพูดคุยให้คำปรึกษาทั้งเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัวของนักเรียนและการแสดงความรักความเมตตาต่อนักเรียน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ บุคลิกภาพ สุขภาพจิต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์เรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ เพศ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ อายุ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สุขภาพจิต
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน
8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
9. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
10. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของ ผู้ปกครอง
11. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน
12. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
13. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
14. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
15. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์เรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์เรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

1.1.1 ความหมายพฤติกรรมการณ์เรียนที่เหมาะสม

เจลีเยว บุษยเนียร์ (2531: 13) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการณ์เรียนที่เหมาะสมว่า เป็น การแสดงออกตามธรรมชาติทางร่างกายและจิตใจของมนุษย์ที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ และพฤติกรรม ที่เกิดขึ้นเป็นพฤติกรรมในชั้นเรียนโดยมีนักเรียนเป็นผู้แสดงออก

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 7) ได้ให้ความหมายพฤติกรรมการณ์เรียน ว่า หมายถึง การ ปฏิบัติตัวทางการเรียนของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่

1. การปฏิบัติตัวในห้องที่โรงเรียน ขณะที่ครูกำลังสอนในชั้นเรียน ได้แก่ การนำอุปกรณ์มาเรียนครบ เข้าชั้นเรียนตรงเวลา ตั้งใจฟังครูสอน จดคำอธิบายของครูจากความเข้าใจของนักเรียนเอง

2. การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน ได้แก่ ทบทวนบทเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จและส่งตามกำหนดเวลา ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงานที่ได้รับมอบหมาย พยายามติดตามผลงานของตนที่ได้ทำไปแล้วเพื่อแก้ไขปรับปรุงงานที่ทำบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น

แครนตัน และบาร์เลย์ (Cranston and Barcley. 1985: 136) ได้ให้ความหมายว่าพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียนและเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน การสอน ผู้สอนและสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน หมายถึง วิธีการเรียนของผู้เรียนที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าขณะนั้นเอง

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม เป็นการแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ในเนื้อหาวิชาที่เรียน ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ เวลา สถานที่ ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การเข้าเรียน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจฟัง การตั้งใจอ่าน ตั้งใจเขียน และการรับผิดชอบงานที่ครูสั่ง เป็นต้น

1.1.2 ทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาทักษะนั้น ฝ่ายแนะแนวการศึกษา สำนักบริการการศึกษา มสธ.(2543: 25- 28) กล่าวว่า นักศึกษาต้องใช้ความมานะพยายาม และความอดทน หลักการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลนั้นไม่มีสูตรสำเร็จตายตัว เพราะความสำเร็จในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาทักษะนั้น อาศัยทั้งความเข้าใจและการฝึกฝนทบทวนบ่อย ๆ หากทราบว่าตนเองยังมีพื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย ก็ควรที่จะเพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

1.1.2.1 ทักษะการฟัง มีพฤติกรรมการฟังอยู่ 5 ระดับ คือ

(1) ขั้นรับรู้ คือ ฝึกสังเกตความแตกต่างของภาษาเกี่ยวกับเสียง คำ การเน้น และระดับเสียงขึ้น-ลงของข้อความ

(2) ขั้นระลึก คือ สามารถที่จะเข้าใจความหมายของข้อความสั้น ๆ ที่ได้ยิน

(3) ขั้นรับความคิด คือ สามารถที่จะเข้าใจสัญลักษณ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ ประโยคและบทความสั้น ๆ

(4) ขั้นเข้าใจ คือ สามารถเข้าใจคำอธิบาย รู้จักจับความของข้อความที่ได้ยิน แม้ว่าจะมีคำที่ไม่รู้ความหมายอยู่ด้วยก็ตามสามารถฟัง และเข้าใจข้อความที่ผู้พูดพูดออกมาอย่างรวดเร็วได้

(5) **ชั้นวิเคราะห์** คือ สามารถแยกแยะได้ว่าข้อความที่ได้ยินว่า เป็นภาษามาตรฐานหรือไม่ รูปประโยคถูกต้องหรือไม่ เข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก และความมุ่งหมายของผู้พูดจากน้ำเสียง และถ้อยคำที่เน้น สามารถประเมินได้ว่าถ้อยคำที่เน้นนั้นสื่อสารความคิดได้อย่างเหมาะสมหรือไม่

ในปัจจุบัน มีสื่อต่าง ๆ ที่ช่วยนักศึกษาพัฒนาทักษะการฟังอยู่มากมาย เช่น รายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีภาษาอังกฤษ จะมีบทสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ บางรายการอาจมีคำแปลภาษาไทยกำกับด้วย รายการวิทยุภาคภาษาอังกฤษ ภาพยนตร์ หรือเพลง ก็ช่วยได้มาก ถ้านักศึกษาให้ความสนใจและใส่ใจอย่างจริงจัง

1.1.2.2 ทักษะการพูด

เป็นพฤติกรรมทางการแสดงออก เนื่องจากคนไทยมิใช่ชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงอาจเป็นทักษะที่ดูเหมือนค่อนข้างจะยากในด้านของการออกเสียงหรือสำเนียงให้ถูกต้อง แต่หากผู้เรียนมีความพากเพียรพยายามหมั่นฝึกฝนบ่อย ๆ ก็อาจสามารถทำได้ดีเช่นเดียวกัน แต่ถึงแม้ว่าจะออกเสียงผิดเพี้ยนไปบ้าง ผู้เรียนก็ควรให้ความสำคัญต่อการพยายามสื่อสารให้ได้ความหมายมากที่สุด องค์ประกอบสำคัญ นอกจากเสียงหรือสำเนียงแล้ว ได้แก่ ศัพท์ ไวยากรณ์ ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ตลอดจนการใช้กริยาท่าทาง ประกอบในการสื่อสาร นักศึกษาสามารถที่จะทดลองฝึกพูดตามเทปเสียง ประจำชุดวิชา หรือทดลองอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ และให้ผู้ใกล้ชิดที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีพอสมควร ฟังและวิจารณ์ปัญหาสำคัญโดยทั่วไปของคนไทยที่ด้อยทักษะทางการพูดมักเนื่องมาจากการขาดโอกาสที่จะพูดภาษาอังกฤษทั้งสิ้น

1.1.2.3 ทักษะการอ่าน

ในเอกสารการสอนของนักศึกษา จะให้แนวทางของการเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านไว้ค่อนข้างมาก จึงขอเน้นในประเด็นต่อไปนี้

ประสิทธิภาพในการอ่านจะดีขึ้นเมื่อ มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากขึ้น มีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้คำ มีความชำนาญในการใช้คำต่าง ๆ เช่น คำนาม กริยาเปลี่ยนรูป วิเศษณ์ บุพบท ฯลฯ

(1.) มีความเข้าใจโครงสร้างพื้นฐานของประโยค และไวยากรณ์ อย่างถูกต้อง

(2.) มีความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านอย่างชัดเจน สามารถเข้าใจโครงสร้างของบทความ รู้ตำแหน่งสำคัญของประโยคต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นเรื่องราว ซึ่งได้มาจากการเข้าใจความหมายตามตัวอักษร

และความสามารถที่จะติดตามเรื่องที่อ่านอย่างมีลำดับ สามารถที่จะเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ของข้อความที่อ่าน ทักษะการอ่านนี้คงต้องเริ่มจากการอ่านหนังสือที่มีรูปประโยคง่าย ๆ และ

ศัพท์ ง่าย ๆ ก่อน เมื่อเข้าใจดีขึ้นก็เพิ่มความยากของศัพท์ให้มากขึ้น และประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อนขึ้น หากนักศึกษาไม่แน่ใจในทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง นักศึกษาอาจนำหนังสือประกอบการเรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษามาทดสอบการอ่านดู หากสามารถอ่านผ่านมาได้ ตอบคำถามต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ทักษะพื้นฐานของนักศึกษาควรจะอยู่ในระดับที่สามารถจะศึกษาชุดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานได้ เพราะชุดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเป็นชุดวิชาภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา ที่มีเนื้อหาในลำดับที่สูงขึ้นจากภาษาอังกฤษระดับมัศึกษานั้นเอง

1.1.2.4 ทักษะการเขียน

ทักษะการเขียน เป็นทักษะที่ต้องผ่านกระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมความคิด การลำดับเรื่อง และเลือกสรรถ้อยคำในการถ่ายทอดออกมาเป็นข้อความที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงความต้องการ ทักษะการเขียนจะต้องอาศัยความเข้าใจโครงสร้างภาษาอย่างถูกต้อง รู้ศัพท์ สำนวน รูปแบบ ประโยค ไวยากรณ์ และเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ ผู้เรียนจะต้องหมั่นฝึกฝนและหัดเขียนอยู่เสมอ นอกจากนั้นการเขียนและการอ่านเป็นทักษะที่เชื่อมโยงกัน หากผู้เรียนมีประสบการณ์ในการอ่านมาก ก็จะได้เห็นรูปแบบวิธีเขียน แนวคิดในการสื่อสารของผู้เขียน ซึ่งจะช่วยให้มีแบบอย่างสำหรับการเขียน สำหรับตนเองมากขึ้นด้วย สำหรับนักศึกษานั้นควรจะหาโอกาสไปเข้ารับการสอนเสริม เพื่อที่จะมีโอกาสได้สนทนา ซักถามอาจารย์ผู้สอนโดยตรง อย่างไรก็ตามการศึกษาด้วยตนเองโดยไม่มีชั้นเรียนปกติ นั้น นักศึกษาต้องดูแลตนเองให้มีวินัยในการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนวิชาภาษานั้นจะต้องฝึกฝนเป็นประจำสม่ำเสมอ หากไม่ทอดทิ้งในการเรียนเสียก่อน ความสำเร็จในการศึกษาต้องเป็นของนักศึกษาอย่างแน่นอน

จากเนื้อหาข้างต้น สรุปได้ว่า ในการที่จะเรียนรู้ และมีทักษะทางภาษาที่มีประสิทธิภาพที่ดีนั้น ต้องอาศัยการฝึกฝน ไม่ว่าจะเป็น ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่มีลักษณะที่ตายตัว แต่ ผู้เรียนเองต้องใช้ความมานะพยายามในการฝึกฝน และอดทน มานะ และเชื่อว่าถ้าเพิ่มพูนความรู้ ทักษะให้แก่ตนเองอยู่เสมอ

1.1.3 บริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535: 8 -12) กล่าวว่าบทบาทของภาษาอังกฤษในประเทศต่าง ๆ นั้นย่อมแตกต่างกันออกไป ซึ่งย่อมมีผลต่อนโยบายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศต่าง ๆ ได้ ถ้าสามารถวิเคราะห์บทบาทของวิชาภาษาอังกฤษในประเทศต่าง ๆ ได้ ย่อมจะช่วยให้เข้าใจหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดำเนินอยู่ได้อย่างชัดเจน แอลเลียดต์ เอล จู๊ด (Elliott Judd 1989: 35-39) ได้จัดแบ่งบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามการใช้ภาษา โดยดูจากผู้ใช้และวัตถุประสงค์ในการใช้ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. การใช้ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาที่สอง (Teaching of English as a Second Language = TESL)

การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หมายถึงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดในการสื่อสารของผู้พูดที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาแต่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาชั้นพื้นฐานในการแสดงความรู้สึกนึกคิด ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนในประเภทนี้ จะเน้นทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียนไปพร้อมกัน

2. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาเสริม (Teaching of English as Additional Language = TEAL)

การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเสริม หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษระหว่างผู้พูดที่ได้เรียนภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นภาษาแรก (Another Primary Language) มาแล้ว กับคู่สนทนาที่มีภาษาแรกที่แตกต่างกันออกไปสถานการณ์ ดังกล่าว จะพบในประเทศที่ใช้ภาษามากกว่า 2 ภาษา (Multilingual) และใช้ภาษาอังกฤษเป็นการสื่อสารภายในประเทศ (Intracountry)

3. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาเพื่อการสื่อสารในวงกว้าง (Teaching of English as Language of Wider Communication = TELWC)

การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์แบบ ELWC หมายถึงการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อระหว่างประเทศ แต่ไม่ใช่เพื่อติดต่อภายในประเทศ เนื่องจากภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาสำหรับการติดต่อต่างประเทศ ประชาชนจึงมีความต้องการจะใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นสื่อกลางในด้านการหาความรู้ ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการติดต่อในด้านการพาณิชย์ การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ ELWC นี้จึงอยู่ในวงจำกัดเน้นการใช้ทักษะทางภาษาเฉพาะทางเท่านั้น

ดังนั้น การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ ELWC จึงเน้นทักษะ การอ่านมากกว่าทักษะ การฟัง การพูด และการเขียน

4. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ (Teaching of English as a Foreign Language = TEFL)

สถานการณ์ที่ใช้ภาษาอังกฤษแบบ EFL นั้น ได้แก่การที่ภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่เรียนในโรงเรียนและมีการใช้ค่อนข้างน้อย หลังจากที่ผู้เรียนได้จบการศึกษาไปแล้ว โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษจะไม่ถาวร กล่าวคือ จะใช้ภาษาอังกฤษก็ต่อเมื่อได้เจอชาวต่างประเทศซึ่ง ได้แก่ นักท่องเที่ยว ดังนั้น การเรียนการสอนมักจะเน้นวรรณคดี และวัฒนธรรมชั้นสูง ทั้งนี้เพราะผู้เรียน ไม่ค่อยจะมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร การเรียนภาษาอังกฤษจึงอยู่ในกลุ่มเฉพาะ เช่น พวกที่จะไปเป็นครู ภาษาอังกฤษจึงมีฐานะเป็นเพียงภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งเท่านั้น

นอกจากการแบ่งบริบทของการเรียนการสอนในภาษาอังกฤษตามลักษณะของการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ แล้ว ยังได้มีการแบ่งบริบททางการเรียนการสอนโดยดูจากวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากแนวความคิดที่มุ่งสอนภาษาอังกฤษตามความต้องการในการใช้ภาษาและความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก

ปีเตอร์ สตรีเวนส์ (Peter Strevens. 1977: 90-92) ได้แบ่งบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้ คือ

1. ภาษาอังกฤษทั่วไป (General Strevens) ซึ่งถือว่าภาษาเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ทางวัฒนธรรม และการพัฒนาอารมณ์และสมองของผู้เรียนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเน้นภาษาอังกฤษพื้นฐาน คือ เน้นไวยากรณ์ของรูปประโยคต่างๆ รวมทั้งทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

2. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Special Purposes : EPS) เป็นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองความต้องการโดยเฉพาะของผู้เรียน ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการหนึ่งการใดโดยเฉพาะ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนี้ ยังแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนในวิชาสาขาต่างๆ (English for Special Purposes : ESP) ซึ่งถือว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาวิทยาการใหม่ๆ เช่น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เกษตรศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น

2.2 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการงานและอาชีพ (English For Occupational purposes) ซึ่งถือว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ เช่น มัคคุเทศก์ ช่างเทคนิค เลขานุการ เป็นต้น

จากเอกสาร ข้างต้น สรุปได้ว่า ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการที่จะสร้างการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม แต่ละวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แต่ละครั้ง หรือ การนำไปใช้ในแต่ละบุคคล ซึ่ง แต่ละกลุ่มเป้าหมาย มีจุดประสงค์หลักของการเรียนภาษาของแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนเอง สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและผู้เรียนเองก็เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

1.1.4 วิธีการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมกรเรียน

แมดดอกซ์ (อุมาพร นาคะวัจนะ. 2547: 16; อ้างอิงจาก Maddox. 1965) กล่าวว่า วิธีที่จะช่วยปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมกรเรียนให้ดีขึ้นมีดังนี้

1. ต้องมีสุขภาพจิตที่ดี มีร่างกายแข็งแรง อาจทำได้โดยการออกกำลังกายรู้จักวิธีอ่านคลายความตึงเครียด

2. ปรับปรุงแนวทางและวิธีการทำงานโดยมีการวางแผนและแบ่งเวลาเรียนและเวลาการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

3. ลดความกังวลและความตื่นเต้นประหม่า โดยแก้ปัญหาความขัดแย้งในใจของตนเอง ได้มีการศึกษายืนยันว่าครูสามารถสอนและฝึกให้นักเรียนที่วิธีการเรียนที่ดีได้ และส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

อาสลาม และบราวน์ (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ 2541: 17 อ้างอิงจาก Hasiam ;& Brown. 1967) กล่าวว่าการสอนวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนมีวิธีในการเรียนดีขึ้นกว่าเดิม และทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย ครูจะสร้างวิธีการเรียนให้ดีแก่นักเรียนได้จะต้องมีความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

1. วิธีเรียนและวิธีทำงาน
2. การจัดตารางเวลาเรียน
3. วิธีการจัดสภาพแวดล้อมซึ่งจะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ
4. การจดงาน การจดโน้ต การทำโน้ต
5. การเตรียมตัวสอบ
6. การท่องหนังสือ
7. การตอบคำถามและการตอบข้อสอบ
8. การเขียนรายงาน
9. การใช้ห้องสมุด

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียนสรุปได้ว่า พฤติกรรมกรเรียนที่เหมาะสมนั้นจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน อันได้แก่ พฤติกรรมกรสอนของครูความพร้อมหรือธรรมชาติของผู้เรียน สภาพแวดล้อม อุปกรณ์กรเรียน เพื่อนร่วมชั้นเรียน ทั้งนี้ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างจริงจังและต่อเนื่องของตัวเอง โดยเริ่มจากการสำรวจว่าตนเองบกพร่องในพฤติกรรมใด เมื่อได้รับรู้ข้อมูลแล้วจึงนำไปปฏิบัติพร้อมกับหาวิธีปรับปรุงพฤติกรรมดังกล่าวให้เหมาะสมกับตนเอง เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไปอันจะนำไปสู่ความสำเร็จด้านการเรียนที่ดี

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ปริกซ์ ไตซี และมอริเลย์ (มณีรัตน์ เนียมทอง. 2535 : 34 ; อ้างอิงจาก Briggs,; & Morry. 1971) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมกรเรียนที่มีผลต่อการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้ทดลองสร้างขบวนการบางอย่างเพื่อให้ นิสิตเกิดความพอใจเกี่ยวกับสถานภาพกรเรียนการสอนและวิธีการเรียนอย่างมี

ประสิทธิภาพเพื่อนิสิตเกิดความพอใจเกี่ยวกับสถานภาพการเรียนการสอนและวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยเทคนิคของโรบินสัน (The Robinson SQ 3R) ให้กลุ่มทดลองเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีผลสำเร็จทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม คะแนนของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในด้านการเรียนนั้นถ้าได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นแล้วจะมีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

งานวิจัยในประเทศ

ประวีณ สุทธิสง่า (2540: 81) ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการศึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลแบบเผชิญความจริง ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนนิเวศวิทยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดชลบุรี จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุรางค์ ตันติกุลวิจิตร (ภัทรสิริณ เสวตไวยาราม.2549: 14 ; อ้างอิงจาก สุรางค์ ตันติกุลวิจิตร.2539) ได้ศึกษาการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มควบคุมคู่กับการเสริมแรงที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดคลองสวน จังหวัดเชิงเตรา จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งสองกลุ่ม

ธาริณี เจียรวัฒนา (พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน. 2550: 21; อ้างอิงจาก ธาริณี เจียรวัฒนา. 2531) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนนิเวศวิทยาของนักเรียนที่มีส่วนส่งเสริมผลสำเร็จในการเรียนนิเวศวิทยา ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิเวศวิทยา ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิเวศวิทยาสูง จำนวน 283 คน ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่มีส่วนส่งเสริมการเรียนในระดับมากที่สุด คือ การตั้งใจเรียน การติดตามเรื่องที่เรียนเสมอ การทำบ้านด้วยตนเอง และพฤติกรรมการสอนของครู มีส่วนส่งเสริมการเรียนในระดับมากที่สุด คือ การให้เนื้อหาที่ชัดเจน การเฉลยข้อสอบเพื่อให้นักเรียนรู้จุดบกพร่องของตัวเองทุกครั้ง การให้การบ้านแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบเสมอ ครูมีความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียนเสมอ ครูเข้าใจปัญหาและความรู้สึกของนักเรียน การสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ครูมีอารมณ์มั่นคงแก้ปัญหาโดยใช้เหตุผลใจกว้างและโอบอ้อมอารี ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงมีพฤติกรรมในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเมื่อนักเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมในการเรียนให้ดีขึ้นแล้วจะทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

จากงานวิจัยทั้งในต่างประเทศและในประเทศ ช้างตัน สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน มีผลต่อการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้รวมทั้ง รูปแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอน และตัวผู้สอนก็มีผลที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมตามมา

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ เพศ

2.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

อารี พันธุ์ณี (2544: 33) กล่าวว่า ความแตกต่างทางเพศ หมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่าง ๆ ทางเพศชายและเพศหญิง ซึ่งวัฒนธรรมส่วนสำคัญ ในการกำหนดบทบาทของหญิงและชาย ให้แตกต่างกัน เช่น บางวัฒนธรรม ถือว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง หรือชายเป็นผู้นำ และหญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น หรือในบางวัฒนธรรมเชื่อว่า ผู้ชายต้องเข้มแข็งอดทน อ่อนแอไม่ได้ ผู้หญิงเป็นผู้ที่อ่อนแอกว่า หรือผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้หญิง เพราะในบางตำแหน่ง ไม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานสูงกว่า ซึ่งสิ่งเหล่านั้น เป็นการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ โดยมีเรื่องของวัฒนธรรมมาเกี่ยวข้อง

วิลลี (กมลรัตน์ พิชัยวงศ์.2549: 27 ; อ้างอิงจาก Willey.1961) ได้กล่าวไว้ว่า เพศชายและเพศหญิง เป็นลักษณะที่แสดงความแตกต่างในด้านเพศ โดยเพศชายซึ่งมีโครงสร้างที่ใหญ่โต และกล้ามเนื้อมากกว่า เพศหญิง มีความก้าวร้าว กล้าแสดงออก มีลักษณะกตัญญู ชอบใช้กำลัง ในขณะที่เพศหญิงมักจะเจียมตนตามผู้อื่น น่านุถนอม ไม่ชอบการแข่งขัน

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า เพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกัน ทั้งทางด้านสรีระ รวมถึงบทบาทหนึ่ง ความรับผิดชอบ จากเอกสารข้างต้น เพศชายและเพศหญิงน่าจะ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

2.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มังก์ (กมลรัตน์ พิชัยวงศ์. 2549: 27 ; อ้างอิงจาก Citing Monks. 1968) ได้ศึกษาการมองอนาคตกับนักศึกษาชาย จำนวน 1,424 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-21 ปี ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีความสนใจในเรื่องการเรียน การประกอบอาชีพ และอนาคตของครอบครัวที่อาศัยอยู่มาก โดยเด็กชายสนใจเรื่องการเรียน การประกอบอาชีพ มาก ในขณะที่เด็กหญิงสนใจเกี่ยวกับอนาคตของครอบครัวและการแต่งงานมาก และเด็กชายยังมีความสนใจเกี่ยวกับนโยบายและความเปลี่ยนแปลงของสังคมอีกด้วย

ไรท์และรอสต์ (กมลรัตน์ พิชัยวงศ์.2549: 27; อ้างอิงจาก Nurmi .1991: 26 ; citing Wright & Rauste.1997) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอนาคตของวัยรุ่นชาวฟินแลนด์ จำนวน 29 คน ที่มีอายุระหว่าง 17-18 ปี ผลการศึกษาพบว่า เด็กชายสนใจอนาคตยาวไกลกว่าเด็กหญิง และเด็กหญิงสนใจเรื่องเรียนและการประกอบอาชีพมากเมื่อเทียบกับเด็กชาย

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พงษ์พรรณ สินธุชัย (2534: 85-90) ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสยาม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีปัญหาในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ 4 ทักษะ ในระดับปานกลางส่วนในด้านความต้องการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในด้านการฟังและการพูด ในระดับมากและปานกลาง แต่มีความต้องการในการอ่านและเขียนอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ เมื่อพิจารณาจากเพศ ปรากฏว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ 4 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิราภรณ์ สิทธิพันธ์ (กมลรัตน์ พิชัยวงศ์. 2549: 27 ; อ้างอิงจาก จิราภรณ์ สิทธิพันธ์. 2529) ศึกษาพัฒนาการด้านการปรับตัว ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า สังคมไทยได้มีค่านิยมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กหญิงให้มีกิริยามารยาทเรียบร้อย มีความประพฤติที่ดี และต้องอยู่ในกรอบของขนบธรรมเนียมมากกว่าเด็กชาย จึงทำให้มีการอบรมเลี้ยงดูเด็กชายไม่เคร่งครัดมากนัก

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความแตกต่างของเพศเป็นสิ่งสำคัญและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ หรือทำให้บุคคลมีลักษณะนิสัย ความกระตือรือร้นหรือความสนใจที่แตกต่างกัน เช่น ด้านความขยัน ความรับผิดชอบ หรือความเชื่อมั่นในตนเอง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ อายุ

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุ

รุ่งทิwa จักรกร (กมลรัตน์ พิชัยวงศ์.2549;29 ; อ้างอิงจาก รุ่งทิwa จักรกร.2521) กล่าวว่า เมื่อเด็กชายเข้าสู่ระยะวัยรุ่น เด็กประสบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิต ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เด็กอาจจะมีปัญหามากบ้างน้อยบ้าง แล้วแต่ความแตกต่างระหว่างบุคคล และความแตกต่างทางบ้านและสังคม

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า อายุ มีส่วนสำคัญและมีผล ต่อการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการทั้งทางร่างกายและจิตใจ และหากเด็กสามารถปรับตัวได้ดี ก็จะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในด้านดี แต่หากเด็กไม่สามารถปรับตัวได้ดีเท่าที่ควรก็จะส่งผลให้เด็กอาจเกิดปัญหาต่างๆตามมาได้

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ

3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เฮอร์ล็อก (พระมหาประยูร สุขะใจ.2548: 27; อ้างอิงจาก Hurlock.1959) ได้กล่าวถึงสภาพและปัญหาของเด็กวัยรุ่นว่า เป็นระยะที่พัฒนาทั้งทางด้านการดำเนินชีวิต ด้านร่างกายและจิตใจ เป็นช่วงเวลาของความเจริญงอกงามและความเปลี่ยนแปลงในแทบทุกด้านของเด็ก เช่น ร่างกาย สติปัญญา สังคมอารมณ์ เป็นช่วงเวลาที่รับสิ่งใหม่ๆ ทั้งประสบการณ์ ความรับผิดชอบ ตลอดจนความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้ใหญ่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ทำให้วัยรุ่นไม่มีเวลาพอที่จะปรับตัวให้ทันกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งปัญหาทางสังคม ปัญหาทางโรงเรียน ปัญหาทางบ้าน และปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงิน ปัญหาอนาคต และปัญหาทางศาสนา

แมคคาร์ธี (กมลรัตน์ พิชัยวงศ์.2549: 29 ; อ้างอิงจาก McCarthy.1986) ได้ศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและเจตคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอกคณิตศาสตร์ ระหว่างนักศึกษาอายุน้อยกับนักศึกษาที่มีอายุมาก โดยใช้ SDLS และ MAS (The Math Attitude Scale) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาอายุน้อยมีระดับการเรียนรู้ด้วยการนำตัวเองในระดับปานกลาง และมีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์เชิงลบ นักศึกษาที่มีอายุมากมีระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับปานกลางและสูงกว่า มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แต่ยังคงมีความกังวลต่อการเรียนเช่นเดียวกันกับนักศึกษาที่มีอายุน้อยเมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มอายุน้อยกับกลุ่มอายุมาก ในด้านการเรียนรู้ด้วยการนำตัวเอง

3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

กรรณิการ์ พินศิริ (พระมหาประยูร สุขะใจ.2548: 28; อ้างอิงจาก กรรณิการ์ พินศิริ 2521) ได้สำรวจปัญหาการเรียนสังคม และสติปัญญา เด็กอาจจะมีปัญหามากบ้างน้อยบ้างแล้วแต่ความแตกต่างระหว่างบุคคล และความแตกต่างทางบ้านและสังคม

สิรินาฏ ราชเดิม (2534: 90-91) ได้ศึกษาความคิดเห็นในการพบกลุ่มของนักเรียนทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 3 พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีความเห็นต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่าจากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า ระดับอายุที่แตกต่างกัน มีผลให้ทำให้เด็กประสบกับปัญหาที่ต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าระดับอายุน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

4.1.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

กันยา สุวรรณแสง (2531: 15) ให้ความหมายของบุคลิกภาพ คือ ลักษณะโดยรวมของแต่ละบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้พบเห็น

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2536: 5) ให้ความหมายบุคลิกภาพ คือลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนภายนอกที่มองเห็นชัด เช่น รูปร่าง หน้าตา กิริยา มารยาท การแต่งตัว วิธีพูดจา การนั่งยืน และส่วนภายในที่มองเห็นได้ยาก เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะทางอารมณ์ ความใฝ่ฝัน ค่านิยม ความสนใจ ปรัชญาชีวิต

ชาติชาย พัทธกันชนาค (2544: 106) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือรูปแบบของความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของบุคคลที่ค่อนข้างเด่นชัดและถาวร บุคลิกภาพเป็นตัวอย่างลักษณะของแต่ละบุคคลว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง และลักษณะที่เด่นที่สุดแต่ละบุคคลเป็นอย่างไร

สุรางค์ โค้วตระกูล (2544: 31) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือคุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลแสดงออกโดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเส้นคงวาพอสมควร

แมคคอนเนล (McConnell. 1974: 2) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะนิสัยที่บุคคลคิด และแสดงออกเพื่อใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เช่น ค่านิยม แรงจูงใจ มิสเชล (Mishel . 1976: 2) ให้ความหมายของบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะพิเศษของแบบแผนพฤติกรรม (รวมทั้งความคิดและอารมณ์) ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของบุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์หรือสถานการณ์

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะการแสดงออกที่มาจากความคิด ความรู้สึก ของแต่ละที่ แสดงออกมาบ่อยๆ ซ้ำๆ จนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล โดยที่การแสดงออกนั้นๆ เป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือสิ่งแวดล้อมรอบด้าน และพฤติกรรมนั้นค่อนข้างเป็นพฤติกรรมที่คงเส้นคงวา

4.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530: 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ ประกอบด้วย พันธุกรรมสิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูง ต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งพัฒนาการทางกาย ทางจิต และบุคลิกภาพ คือ รอบตัว ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์ มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ทักษะคิด และพฤติกรรมทางสังคม

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมกับพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของพัฒนาการมนุษย์ อยู่ในช่วงชีวิตเด็กเป็นส่วนใหญ่

4.1.3 ประเภทของบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะเค้าหน้า หรือโครงสร้างต่างๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อว่ามนุษย์ มีลักษณะสรีระเป็นแบบๆ ไป บุคลิกภาพแบ่งเป็นหลายประเภท เช่น ความคิดของจุง (Hergensham. 1990: 58-85 ; citing Jung. n.d) แบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับคนอื่น เกร็งครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอน เชื่อตัวเอง และการกระทำทุกอย่างที่มักจะอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่

2. บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่างๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

ส่วน เครชเมอร์ (Samuel.198: 190-191;citing Kretschmer.192) และ เชลดอน (Burger.1968:189;citing Shelton.1942) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะของคน จึงได้แบ่งบุคลิกภาพของตนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีระวิทยาสอดคล้องกันเป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทที่มีร่างกายอ้วนเตี้ย คอโต ร่างกายมีไขมันสูง พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนที่ชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบการเข้าสังคม สนุกสนานรื่นเริง โกรธง่ายหายเร็ว และกินจุจิก

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3.ประเภทที่มีรูปร่างสูง แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ร่างกายแข็งแรงชอบออกกำลังกาย (Athletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลกๆ ชนๆ ไม่ใคร่มีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกอยู่เสมอ

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ นั้นมีผลมาจาก พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งจากปัจจัยดังกล่าว ส่งผลให้บุคคลนั้นมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไครเวอร์ ไวนด์เนอร์ (วราภรณ์ แดงเจริญ.2544: 44; อ้างอิงจาก Kleiwer and Weidner.1978) ได้ทำการวิจัยบุคลิกภาพแบบเอ และความปรารถนาความสำเร็จ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเด็กหญิงจำนวน 41 คน เป็นเด็กชายจำนวน 32 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี ผลการวิจัยพบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทางด้านพฤติกรรมพบว่า เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มักจะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อประสบผลสำเร็จมากกว่าแบบบี

สตูลและโบลแลนด์ (ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม.2549:18 ; อ้างอิงจาก อัจฉรา วงวัฒนา มงคล.2533:19-20 ; Strube & Boland.1986) ทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเอนั้น มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการทำวิจัยความยากของงานกับความเพียรในการทำงานนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยาวมากขึ้น บุคคลมีความเพียรพยายามในการทำงานลดลง แต่มีความเพียรพยายามในการทำงานความยากปานกลาง แต่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบีนั้น ความเชื่อถือในความสำเร็จและความล้มเหลวไม่ต่างกัน ความยากของงานและความเพียรพยายามมีความสัมพันธ์กันทางบวก

4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ชมพูนุท พงษ์ศิริ (2535: 73-74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วยของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2,3 และ 4 วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร จำนวน 230 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และ 4 และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 มีความวิตกกังวลต่ำสุด และนักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะมีความวิตกกังวลสูงกว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบบี

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจพบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหา ยกเว้นวิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบบี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่างๆ แบบรวมยอม

จากงานวิจัยทั้งใน และนอกประเทศ สรุปได้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะมีความเพียรพยายามสูง มีแนวโน้มประสบความสำเร็จในชีวิตมากกว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบี แต่ในขณะเดียวกันก็มีความเครียดสูงมากกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบี เช่นเดียวกัน

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สุขภาพจิต

5.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สุขภาพจิต

กรมการแพทย์ (พิไลวรรณ แต่งขาว.2545: 14; อ้างอิงจาก กรมการแพทย์.2529) ได้ให้ความหมายสุขภาพจิตว่า เป็นสภาพของจิตของบุคคลที่สามารถแก้ปัญหา และสามารถปรับตัวและปรับใจได้อย่างเหมาะสมกับสังคมและสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงและอธิบายว่าในการดำเนินชีวิตปุถุชนย่อมต้องเผชิญความทุกข์ ความตึงเครียด ความไม่พอใจ ความผิดหวัง แต่ผู้มีสุขภาพจิตดีจะสามารถปรับจิตใจให้ยอมรับผลที่จะเกิดตามมาได้ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างสบายตามอัตภาพ และปราศจากอาการของโรคจิต โรคประสาท

กองสุขภาพจิต (พิไลวรรณ แต่งขาว.2545: 14 ; อ้างอิงจาก กองสุขภาพจิต.2532) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า สุขภาพจิต คือ สภาพความสมบูรณ์ของจิตใจ สภาพของจิตใจจะมีความสมบูรณ์เพียงไร ดูได้จากสมรรถภาพของจิตใจ ซึ่งได้แก่ความสามารถในเรื่องต่อไปนี้

1. การกระชับมิตร หมายถึง ความสามารถในการผูกมิตรและคงความเป็นมิตรนั้นไว้ได้ ทั้งความสามารถในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น
2. พิชิตอุปสรรค หมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาและปรับตัวให้อยู่ได้ในท่ามกลางความเป็นอยู่และความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม
3. รู้จักพอใจ หมายถึง ความสามารถในการทำใจให้ยอมรับในสิ่งที่อยากได้ อยากเป็นเท่าที่ได้อยู่จริงด้วยความสบายใจ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า สุขภาพจิต หมายถึงความสมบูรณ์ของทางร่างกายและจิตใจ และยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิต และดำเนินกิจกรรม เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ รอบด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้ในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาในรูปแบบที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

5.2.1 งานวิจัยในประเทศ

โอเวอร์ทัฟเฟอร์ (พระมหาประยูร สุยะใจ.2548: 32 ; อ้างอิงจาก Oberteuffer.1954) ได้ศึกษาสุขภาพจิตที่เกี่ยวกับการศึกษาในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า อิทธิพลของชั้นเรียนก็เป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งที่มีผลต่อสุขภาพจิต และการจัดบรรยากาศของห้องเรียนดีจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนขยันและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

ไทรแอนดิส (พระมหาประยูร สุยะใจ.2548: 32 ; อ้างอิงจาก Triands.1971) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ของบุคคลไว้ 3 ประการดังนี้

1. ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นการที่สมองของบุคคลได้รับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับ ทำให้เกิดการรับรู้ ซึ่งแสดงออกในแนวคิดว่าจะไรถูกอะไรผิด

2. ความรู้สึก (Affective compOnent) เป็นลักษณะทางอารมณ์ของบุคคลที่คล้อยตามความคิด ถ้าบุคคลมีความคิดในทางที่ดีต่อสิ่งใด ก็จะมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น อารมณ์จะแสดงออกในรูปของความชอบหรือไม่ชอบหรือไม่พอใจ องค์ประกอบความรู้สึกจะเป็นตัวเราความคิดอีกทีหนึ่ง

เพอร์ซิวัล (พระมหาประยูร สุยะใจ.2548:32; อ้างอิงจาก มนูญ แป้นเจริญ.2522:10; Percival. 1956) ได้ศึกษา เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตและความสนใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนมัธยมคลุซา มลรัฐโอคลาโฮมา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายจำนวน 373 คน นักเรียนหญิง 493 คน กับนักเรียนระดับเดียวกันในโรงเรียนมัธยมโกลเวอร์คลิฟแลนด์ ในมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ ซึ่งเป็นนักเรียนชายจำนวน 411 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 218 คน ปัญหาที่ทำการศึกษาทั้งหมดมี 5 หมวด ได้แก่ สุขภาพ การปรับตัวทางเพศ ความปลอดภัย การเงิน สุขภาพจิตนิสัยในการเรียน สันทนาการ คุณสมบัติส่วนตัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว กิริยามารยาท ความมีเสน่ห์ในตัว แผนการทำงานในแต่ละวันความสนใจ หน้าที่พลเมือง ทศนคติและความรับผิดชอบ การเข้ากับบุคคลอื่น ผลการศึกษาพบว่าปัญหาอื่น ๆ มีความสำคัญน้อยมาก ส่วนปัญหาเกี่ยวกับในการเรียน สุขภาพจิต สันทนาการ คุณสมบัติส่วนตัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว กิริยามารยาท มีความสำคัญกับนักเรียนในระดับปานกลาง

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สุขภาพจิตที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคคลมีทักษะ แนวคิดการแก้ไขปัญหาหรือการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่แตกต่างกัน และมีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมของแต่ละบุคคลด้วย

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นิภา เมธาวีชัย (พิไลวรรณ แดงขาว . 2545:12; อ้างอิงจาก นิภา เมธาวีชัย. 2536) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของผู้เรียน เป็นตัวแสดงผลหรือการแบ่งกลุ่มของผู้เรียนออกเป็นประเภทต่างๆ ตามความรู้และความสามารถของผู้เรียนเป็นระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน

แมตด็อกซ์ (พิไลวรรณ แดงขาว . 2545: 12; อ้างอิงจาก Maddox.1963) ได้ศึกษาพบว่าความสามารถของผู้เรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลเท่านั้น ยังขึ้นอยู่กับการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

ฮาริส (พิไลวรรณ แดงขาว . 2545: 12; อ้างอิงจาก Harris.1981) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับตัวแปรด้านสติปัญญา และตัวแปรด้านอื่นๆ ที่ไม่ใช่สติปัญญา ส่วนการเผชิญความเครียด และ

การปรับตัว เป็นการใช้สติปัญญาประเมินสภาพการณ์ว่าอันตรายหรือไม่ ตลอดจนหาวิธีแก้ไขสิ่งที่เป็นอันตรายต่างๆ

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่แสดงถึงความสำเร็จ และความสามารถในการเรียน อันเกิดจากการเรียนรู้การฝึกทักษะ ต่างๆ

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เพรสคอตต์ (Percott.1961: 14 – 16) ได้ทำการศึกษาวิจัยและสรุปองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเติบโตของร่างกาย สุขภาพร่างกาย ข้อบกพร่องทางด้านร่างกายและลักษณะท่าทาง
2. องค์ประกอบทางความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตร และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว
3. องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้านการอบรมและฐานะทางเศรษฐกิจ
4. องค์ประกอบด้านพัฒนาการแห่งตน ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ เจตคติ แรงจูงใจ และความขยันหมั่นเพียรของนักเรียนต่อการเรียน
5. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนในหมู่เดียวกัน ได้แก่ ความสัมพันธ์กับเพื่อนในหมู่เดียวกัน
6. องค์ประกอบด้านการปรับตัว ได้แก่ การปรับตัวและการแสดงอารมณ์

6.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ยุพิน นิสัยนต์ (พิไลวรรณ แต่งขาว. 2545: 29 ; อ้างอิงจาก ยุพิน นิสัยนต์. 2515) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบ ด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 การศึกษา 2541 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำในจังหวัดพระนครและธนบุรี ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

คมเพชร ฉัตรสุภากุล (พิไลวรรณ แต่งขาว. 2545: 30 ; อ้างอิงจาก คมเพชร ฉัตรสุภากุล. 2515) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ จะมีปัญหามากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง

สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ (พิไลวรรณ แต่งขาว. 2545: 30 ; อ้างอิงจาก สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ . 2518) ศึกษาปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 2 พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหา 3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กุศยา แสงเดช (2518:52) ที่พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากเอกสารข้างต้นทั้งในและนอกประเทศ สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุหลายประการด้วยกัน และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ว่าจะสูงหรือต่ำ สามารถส่งผลต่อ พฤติกรรมที่จะแสดงออกมา

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน

7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน

ยุพิน พิพิธกุล (ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม. 2549: 27 ; อ้างอิงจาก ยุพิน พิพิธกุล.2527) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอันเป็นสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น บุคคล วัตถุ เหตุการณ์ ฯลฯ ซึ่งความรู้สึกนี้อาจจะเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม. 2549: 27 ; อ้างอิงจาก กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. 2528) ได้กล่าวถึง การสร้างทัศนคติหรือการแปลงเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่ดีที่เกี่ยวข้องกับการเรียน สรุปได้ดังนี้

1. ให้การแนะแนวโดยพยายามชี้แจงหรืออธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งใด ๆ อย่างมีเหตุและผลแนะแนวทางปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้องและเหมาะสมชี้ให้เห็นคุณและโทษของสิ่งนั้นอย่างแท้จริง โดยเฉพาะชี้ให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับ ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีแนวโน้มที่จะตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่ทำคุณประโยชน์แก่ตนเอง

2. พยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัด และความต้องการแก่ผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้มีกำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการใช้ลงโทษ

3. พยายามให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำเองและมีส่วนรับผิดชอบต่อสิ่งนั้นๆ เช่นการสอนหัวข้อบางอย่าง ครูจะแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนค้นคว้าทดลองด้วยตนเองผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจ ภาคภูมิใจ ต่อบทเรียนนั้นๆ ทำให้ทัศนคติที่เคยมีต่อบทเรียนนั้นลดลง และในที่สุดกลายเป็นทัศนคติที่ดีได้

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา และสามารถแสดงออกได้ทั้งทางบวกและทางลบ

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน

7.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เบลดโซ (Bledsoe.1971: 121-122) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนโดยวิธีสังเกตครูที่สอนในชั้นเรียน และให้คะแนนการสังเกตกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 4368 คน แยกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อครูต่างกัน กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูงมีทัศนคติที่ดีกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อครูต่างกันนักเรียนที่มีอายุมากจะมีทัศนคติที่ดีต่อครูมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อย นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อครูที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มากกว่าครูที่มีอายุสูงกว่า 35 ปี

โรเอทเจอร์ และคนอื่นๆ (ROettger and oters. 1975 : 138 - 141) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับ 3 - 6 จำนวน 697 คน พบว่า เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 5- 6 สูงกว่านักเรียนระดับอื่นๆ และมีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการอ่านกับคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ โดยผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงมีเจตคติในการอ่านสูงด้วย

ฮัสเซ็น (Yehia Ismail. 1981 : 1199 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของครูสอนภาษาอังกฤษในอียิปต์ต่อการวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่า ครูผู้สอนมีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาอังกฤษ

อนุโฟโร (Anuforo, Akudo.1988 : 251 -A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการสอนแบบการเรียนรู้แจ้ง พบว่า ผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สตีลลี (Collitte Hood. 1999 : 3208 -A) ได้ศึกษาเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนเกรด 4 ในฝรั่งเศส พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

7.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ชญาธิษฐ์ พุกเถื่อน (2536: 82) ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลกพบว่าทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการทำบ้านเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน

มาลินี สินธุฉาย (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพระฤทัยคอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะประกอบวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และการสอนตามครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะประกอบวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีเจตคติต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นฤมล เลียบสวัสดิ์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศเบญจมราชูทิศ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 เรียนการอ่านด้วยการฝึกการใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกการใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กมลภัทร์ พุทธสันติธรรม (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต มศว.ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กทม. ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ที่ใช้ชุดการสอนรายวิชาย่อยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชนิดวิธีการรูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาย่อยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชนิดวิธีการ รูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า รูปแบบกระบวนการเรียนการสอน ส่งผลต่อเจตคติต่อวิชาที่เรียน และส่งผลพฤติกรรมการเรียน ที่จะแสดงออกมาในขณะที่เรียน ซึ่งมีผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามลำดับ

8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

สิพนนท์ เกตุทัต (พิไลวรรณ แต่งขาว. 2545: 25 ; อ้างอิงจาก สิพนนท์ เกตุทัต. 2533) กล่าวว่าพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุก่อให้เกิดผลกระทบตามมามากมาย ไม่ว่าทางด้านวัตถุหรือจิตใจ โดยเฉพาะพัฒนาการด้านความรู้สึกนึกคิดของเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีต่อสังคม ปัจจุบันซึ่งเสนอเป็นภาพลักษณ์ได้ 3 กลุ่มคือ เด็กที่มีฐานะครอบครัวปานกลางขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีโอกาสในสังคม และได้เปรียบกว่าเด็กกลุ่มอื่น เด็กย่อมมีแรงจูงใจในโอกาสทางการศึกษาที่ดีกว่ากลุ่มอื่น แต่หากอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมาก ความต้องการเชิงวัตถุได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอหรืออาจมากเกินไปจนความต้องการ แต่ขาดความอบอุ่นทางจิตใจ พ่อแม่ไม่มีเวลาเอาใจใส่ การศึกษาทางจิตวิทยา กล่าวว่า เด็กเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะดิ้นรนหัดรับการเอาใจใส่เชิงลบ เมื่อเขาทำผิด ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่เป็นเศรษฐีใหม่เป็นเด็กที่เคยยากจน ด้อยโอกาสในสังคม แต่พ่อแม่ร่ำรวยขึ้นเนื่องจากที่ดินอยู่ในเขตความเจริญทางเศรษฐกิจ เมื่อขายที่ดิน คนก็มักจะอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตชุมชน ใช้เงินแสวงหาความสุขทางวัตถุ มีแนวโน้มเอียงที่จะพึ่งพิงเพื่อจับจ่ายอย่างไม่รู้คุณค่า และเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนและห่างไกลความเจริญ เด็กที่ด้อยโอกาสทางสมองและร่างกาย เป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสที่สุดในสังคมเพราะเกิดในครอบครัวที่เป็นชาวนา ชาวไร่ ที่มีการศึกษาต่ำ ดำรงชีวิตแบบดั้งเดิม

หรือเกิดในสลัม โดยพ่อแม่ไม่ได้ตั้งใจ เด็กมักมีสภาพร่างกายและสมองบกพร่อง ขาดโอกาสทางการศึกษาและสังคม เพราะการมีปัญหาด้านเศรษฐกิจทำให้ครอบครัวไม่สามารถส่งเสียด้านการเรียน เด็กต้องลาออกจากโรงเรียนกลางคัน ช่วยพ่อแม่ทำงานหารายได้เด็กกลุ่มนี้จึงเป็นกลุ่มบุคคลที่น้อยเนื้อต่ำใจได้ง่าย หากไม่ได้รับความช่วยเหลือให้ถูกทางอาจเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ขาดการมีส่วนร่วมในสังคม

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัว เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สามารถเป็น การส่งเสริมทางด้านการเรียน การศึกษา ในกรณีที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจดี แต่ขณะเดียวกัน ในครอบครัวที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ หรือรายได้ของครอบครัวต่ำ ก็ย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมา ซึ่งรวมไปถึง พฤติกรรมในการเรียนด้วย

8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

แอสติน (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546: 21 ; อ้างอิงจาก Astin. 1964) ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทำให้นิสิตต้องออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษา พบว่านิสิตเหล่านี้ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมในระดับต่ำ บิดามารดาได้รับการศึกษาต่ำ

ราห์มัน (ภูวดล แก้วมณี.2551 : 42 อ้างอิงจาก Rahman. 1965) ศึกษาพบว่า เด็กที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จนั้น เนื่องมาจากสาเหตุสำคัญคือ ขาดทุนทรัพย์ เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ อันมีผลก่อให้เกิดปัญหาด้านต่างๆตามมา จนต้องออกจากโรงเรียนไปก่อนสำเร็จการศึกษา

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่เหมาะสม หรือ ไม่เหมาะสมหรือไม่ นั้น สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

9. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

โคแมน และแฮมแมน (ฐิติกร ชินสุวรรณพานิช. 2546: 32 ; อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของบรรยากาศในครอบครัวที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการ พัฒนาการของเด็ก ซึ่งได้แก่ ความรัก ความอบอุ่น การยอมรับและการยกย่องเด็ก บรรยากาศในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย ความรัก ความอบอุ่น และยอมรับบุตรธิดาด้วยความเหมาะสม สมเหตุสมผล และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการและความสมบูรณ์แห่งบุคลิกภาพของ สมาชิกในครอบครัวนั้นๆ

เฮอร์ล็อก (ภูวดล แก้วมณี . 2551: 37: อ้างอิงจาก Hurlock. 1964) มีแนวคิดเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ในครอบครัวดังนี้ คือ บิดามารดาที่ยอมรับเด็กคือการให้ความรัก ความสนใจ สร้างความ อบอุ่นให้เกิดขึ้นในบ้านและเห็นความสำคัญของเด็ก ผลที่ตามมาคือ ทำให้เด็กเป็นคนที่ให้ความร่วมมือ เป็นมิตร มีอารมณ์มั่นคง ร่าเริง มีความรับผิดชอบ ขยันหมั่นเพียร ระมัดระวังรักษาทรัพย์สินสมบัติของ

ส่วนร่วมเท่าๆกับของตนเอง มีความตรงไปตรงมา ไว้วางใจได้ สามารถเผชิญชีวิตด้วยความมั่นใจและมองตนเองได้ตรงกับความเป็นจริง

ครอนบาค (กวาดล แก้วมณี . 2551: 37 : อ้างอิงจาก Cronbach. 1970) มีแนวคิดว่าคุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัวซึ่งประกอบด้วยบรรยากาศทางปัญญาและอารมณ์ ซึ่งบรรยากาศทางอารมณ์นั้นเป็นคุณลักษณะหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่บิดามารดาสร้างขึ้น เด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมักมาจากครอบครัวที่บิดามารดามีทัศนคติที่ดีต่อลูกและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้าเด็กที่มีบิดามารดาที่เข้าใจตน ให้ความรัก ความอบอุ่นและช่วยเหลือในเวลาที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตดีและทำให้เด็กนักเรียนได้อย่างเต็มที่และประสบความสำเร็จในการเรียน

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว จะส่งผลให้เด็กมีสุขภาพจิต ที่ดี ร่าเริง มีความรับผิดชอบ ขยันหมั่นเพียร และประสบความสำเร็จในการเรียน

9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

9.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เวกแกนด์ (วรสิริ ลิขิตวงศ์. 2547: 27 ; อ้างอิงจาก Weigand. 1957) มีความสนใจเรื่องการปรับตัวของนักเรียนและบทบาทของพ่อแม่ในครอบครัวที่เด็กอาศัยอยู่ ได้สรุปผลการศึกษาไว้ดังนี้ นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน มีความแตกต่างกันทางการปรับตัว และทัศนคติต่อวิชาการเรียน นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนมีปัญหาทางครอบครัวน้อยกว่านักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน และนักเรียนที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนได้รับการสั่งสอนการปรับตนจากทางบ้าน และมีทัศนคติต่อทางบ้าน

มอร์โร และวิลสัน (จักรินทร์ พร็องทองฟู. 2546: 23 ; อ้างอิงจาก Morrow and Wilson. 1961) ศึกษาเด็กที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับสติปัญญาสูงสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งประสบผลสำเร็จทางการเรียน ส่วนอีกรุ่นหนึ่งไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน ทั้งหมดจำนวน 96 คน โดยให้เด็กตอบแบบสอบถามรายงานความสัมพันธ์ในครอบครัวซึ่งแบ่งออกเป็น 16 ด้าน พบว่า เด็กที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนนั้น พ่อแม่ดูแลเอาใจใส่อย่างดี ยอมรับเด็ก ให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มีความไว้วางใจเด็ก ยอมให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รวมทั้งให้กำลังใจเด็ก แต่ไม่เร่งรัดเกี่ยวกับความสำเร็จทางการเรียนมากเกินไป ส่วนเด็กที่ไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนจะมีด้านต่างๆค่อนข้างต่ำ

9.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สมทรง สุวรรณเลิศ. (จักรินทร์ พร็องทองฟู. 2546: 23 ; อ้างอิงจาก สมทรง สุวรรณเลิศ. 2514) ศึกษาเด็กที่มีปัญหาการเรียนของเด็กที่เรียนไม่ดี หรือเรียนต่ำกว่าความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ยหรือในเด็กฉลาดมาก แต่เรียนไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องมาจากเด็กมีปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งมีสาเหตุหลาย

อย่าง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ดี พ่อแม่ไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็กพลอยวิตกกังวล ขาดความสุข หรือบางทีพ่อแม่ไม่เข้าใจและไม่สนใจเด็กเลย ทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนไม่มีประโยชน์และขาดกำลังใจในการเรียน

กวินทร์ ธรรมนุต. (วรสิริ ลิขิตวงศ์. 2547: 27 ; อ้างอิงจาก กวินทร์ ธรรมนุต. 2522) ศึกษาพบว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีบรรยากาศที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย ชอบจู้จี้ ไม่เอาใจใส่ เวลามีปัญหาเฉพาะหน้าเกิดขึ้น เด็กจะตัดสินใจไม่ถูก ไม่รู้ว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำ อย่างไร ชอบงานชนิดไม่ต้องออกแรง ชอบวิธีรวทางรัด หรือความสะดวกสบายต่างๆ

อรพินธ์ ชูชม. (ภูวดล แก้วมณี . 2551: 40 : อ้างอิงจาก อรพินธ์ ชูชม. 2522) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิมสภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษา พบว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้าน มีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียน ถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้น่าเรียน คือ มีความเข้าใจต่อกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดหวั่นวิตกกังวลให้เกิดกับอารมณ์ของเด็ก

จากงานวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนและชีวิตด้านต่างๆเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงเห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน

10. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของ ผู้ปกครอง

10.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของ ผู้ปกครอง

บำเพ็ญ วังเงิน. (2541: 70- 71) กล่าวว่า ถ้าระดับการศึกษาของบิดามารดาต่ำ ก็จะขาดความรู้ หรือมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ทำให้ความคาดหวังทางการศึกษาต่ำไปด้วย หรือไม่คาดหวังทางการศึกษา แต่คาดหวังด้านการทำงานบ้านแบ่งภาระและหารายได้หรือประกอบอาชีพมากกว่า

10.2งานวิจัยในประเทศ

บำเพ็ญ วังเงิน. (2541: 70- 71) ศึกษาเปรียบเทียบความหวังของบิดาเกี่ยวกับการศึกษาของลูกในเขตเมืองและชนบทของประเทศไทย พบว่าถ้าระดับการศึกษาของบิดามารดาต่ำก็จะขาดความรู้ หรือมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ทำให้ความคาดหวังทางการศึกษาต่ำไปด้วย หรือไม่คาดหวังทางการศึกษา แต่จะคาดหวังด้านการทำงานบ้านแบ่งเบาภาระ และหารายได้หรือประกอบอาชีพมากกว่า

รัตนา ประเสริฐสม. (ภัทรสิริณ เสวตไอยาราม. 2549: 32 ; อ้างอิงจาก รัตนา ประเสริฐ. 2526) ศึกษาถึงความหวังของนักเรียนพบว่า บิดามารดา ที่ได้รับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่วน

ใหญ่มีความคาดหวังให้ลูกได้รับการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป บิดามารดาที่ได้รับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และไม่เคยรับการศึกษา ส่วนใหญ่จะให้ลูกได้รับการศึกษาเพียงชั้นประถมศึกษา

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความคาดหวังในการเรียนและพฤติกรรมที่จะแสดงออกในการเรียนของลูก

11. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง

11.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง

สุนีย์ สิงหะคะเชนทร์ (2535: 43) กล่าวว่า เจตคติของบิดามารดามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูก เช่น บิดามารดา มีเจตคติเจ้าระเบียบจะมีลักษณะระเบียบจัด ความต้องการให้ทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อย เป็นระเบียบและสะอาดอยู่เสมอ การปฏิบัติตัวเป็นแบบไม่ยืดหยุ่น บิดามารดาจะชี้แจงและตำหนิอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ลูกเป็นไปตามความคาดหวังของตน เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้จะเป็นเด็กที่มีความผิดหวัง รู้สึกตนเองไม่มีความสามารถ เจตคติที่บิดามารดา แสดงต่อลูกดังกล่าว เป็นต้นเหตุของพฤติกรรมปัญหาของลูก

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2541: 39) ให้ความเห็นซึ่งสรุปได้ว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรจัดกระบวนการ สภาพแวดล้อมทางบ้าน ให้เอื้ออำนวยต่อการศึกษาลำเรียนของบุตรบางกระบวนการ เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษา ความอบอุ่นในครอบครัว การสนับสนุนและแนะแนวทางด้านวิชาการ ความคาดหวังของบิดามารดาต่อระดับการศึกษาของบุตร เป็นต้น

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า บิดามารดาเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุน ส่งเสริม ที่ช่วยให้บุตรมีพฤติกรรมในการเรียนที่เหมาะสมได้ ซึ่งพฤติกรรมที่เหมาะสมมาจากการที่บุตรมีความคาดหวังในด้านการเรียนอันมาจากการสนับสนุนและส่งเสริม การเลี้ยงดู และความคาดหวังจากบิดามารดาเรื่องของการศึกษา

11.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง

11.2.1งานวิจัยในประเทศ

พัชรี วงจรังสี (2539: 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในด้านความกดดันและการกระตุ้นพัฒนาการทางสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง และอยู่ในระดับสูงในการสนับสนุนทางจิตวิทยา ส่วนในด้านความช่วยเหลือและการแบ่งเวลาไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้ปกครองรายงานว่า มีบทบาทในการให้การช่วยเหลือในระดับสูงแต่

นักเรียนรับรู้ได้รับความช่วยเหลือในระดับปานกลาง และผู้ปกครองรายงานว่าได้ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านการแบ่งเวลาอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนรับรู้ได้รับการส่งเสริมอยู่ในระดับต่ำ

สิริพร ดาวัน (2540: 96) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กล่าวคือ ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาให้การดูแลเอาใจใส่พร้อมที่จะสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนจะเกิดความสนใจและเห็นความสำคัญของการเรียน แต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการขาดความสนใจในการเรียน

พัชรินทร์ สมหมาย (2549: 113) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิจบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนทางการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอิทธิพลทางลบต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ในระดับ.01 ทำให้มีปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 น้อย

11.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เมเยอร์ริแบงค์ (Marjoribank. 1972: 103 -109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุ 11 ขวบ จำนวน 185 คน โดยใช้แบบทดสอบ และแบบทดสอบพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองส่งเสริมการเล่าเรียน จะมีคะแนนจากแบบทดสอบ ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

เมอร์เรย์ และเซนต์เนอร์ (พระมหาประยูร สุยะใจ .2548 : 33 ; อ้างอิงจาก Murray & Zentner.1985) ได้ความเห็นว่าเป็นระบบสังคม ซึ่งกลุ่มปฐมของสังคมประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป อาศัยร่วมกันโดยความสัมพันธ์ที่อาจเกิดจากการสืบสายโลหิต การแต่งงานหรือการรับเลี้ยงดูหรือเป็นที่อยู่ด้วยกันโดยมีสัญญาผูกมัดในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตามหน้าที่ของครอบครัวและแรงสนับสนุนของครอบครัวยังคงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

แวง และคนอื่นๆ(สุธาสนี ใจเย็น. 2545:37 ; อ้างอิงจาก Wang Haertel ;& Walberg. 1994) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กได้สังเคราะห์เนื้อหาคำแนะนำในการเรียนของคู่มือนักเรียน 179 บท รวบรวมผลการสังเคราะห์รายงานการวิจัย 31 รายการ และสำรวจความคิดเห็นของนักวิจัยการศึกษา 61 คนได้ข้อมูลที่น่าสนใจ 11,000 รายการเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ช่วยเด็กเรียนดี และได้ข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันอย่างมาก 28 ตัวแปร และใช้ Meta-analysis เพื่อสังเคราะห์ผลรวมของรายการวิจัยและ

ข้อมูลผลที่ได้ออกมาจะเป็นค่าประมาณตดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวแปร พบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้านและการสนับสนุนของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการช่วยให้เด็กนักเรียนอยู่ในอันดับที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 58.4

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การสนับสนุนทางด้านการเรียนของผู้ปกครอง เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะผู้ปกครองเป็นส่วนสำคัญในการเป็นแรงเสริมที่คอยผลักดันและสนับสนุนทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจให้กับนักเรียนทางด้านการเรียนมากที่สุด

12. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

12.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

การ์ลิสัน. (วรสิริ ลิขิตวงศ์ . 2547: 35 ; อ้างอิงจาก Garrison. 1970) ได้กล่าวถึงการใช้อุปกรณ์การสอนไว้ว่า บรรดาอุปกรณ์ทั้งหลายมิใช่จะมีประโยชน์เพียงช่วยกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรอยากรู้ อยากเรียนเท่านั้น แต่อุปกรณ์ทั้งหลายยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้อย่างดีด้วย

พิษณุ อุไรวรรณ. (วรสิริ ลิขิตวงศ์ . 2547: 35 ; อ้างอิงจาก พิษณุ อุไรวรรณ. 2520) กล่าวว่าโรงเรียนประถมส่วนใหญ่มีปัญหาในการใช้อุปกรณ์แผ่นเสียงและวิทยุโรงเรียน เพราะว่าแผ่นเสียงนั้นจะต้องมีเครื่องเล่นแผ่นเสียงและมีกระแสไฟฟ้าใช้ โรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศมีกระแสไฟฟ้าอย่าง มากไม่เกิน 10 – 15% โรงเรียนที่ไม่มีกระแสไฟฟ้าใช้อุปกรณ์พวกนี้ไม่ได้

ผกา สัตยธรรม (วรสิริ ลิขิตวงศ์ . 2547: 35 ; อ้างอิงจาก ผกา สัตยธรรม. 2524) กล่าวถึงหลักในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่างๆตามความสามารถและความถนัด
2. ฝึกให้นักเรียนนำเอาเหตุผลมาใช้ในการทำกิจกรรมต่างๆ
3. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้น
4. ควรช่วยสรุปแนวคิดสิ่งที่ได้จากการกระทำให้ชัดเจน

สมศักดิ์ นาวายุทธ (วรสิริ ลิขิตวงศ์ . 2547: 35 ; อ้างอิงจาก สมศักดิ์ นาวายุทธ.2527) ได้กล่าวถึง ตำราเรียนไว้ว่า ความยากง่ายของบทเรียนความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน เพราะหากบทเรียนง่ายหรือยากเกินไปสำหรับผู้เรียนจะมีผลทำให้บทเรียนนั้นน่าเบื่อ บทเรียนที่ดีและเหมาะสมกับระดับผู้เรียนจะช่วยส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ดีขึ้น หากจะเป็นบทเรียนที่ยากเกินระดับของผู้เรียนก็ควรอยู่ในระดับที่ไม่สูงเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าน่าท้าทายความสามารถและติดตามด้วยความสนใจ

กาญจนา ปารบพล (วรสิริ ลิขิตวงศ์. 2547: 35 ; อ้างอิงจาก กาญจนา ปารบพล. 2532) ได้กล่าวถึง เทคนิคการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ดังนี้

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด
2. ในระยะเริ่มต้นของการสอนไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูดถ้าไม่พร้อม
3. ใช้อุปกรณ์และสื่อช่วยสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น
4. คิดวิธีให้นักเรียนไม่เครียด
5. ศึกษาความสนใจของนักเรียนและแทรกความสนใจนั้นไว้ในบทเรียน
6. สร้างบรรยากาศที่ทำให้นักเรียนอายุในเวลาทำผิด
7. ถ้าสอนสนทนา ควรสอนประโยคที่ควรนำไปใช้ได้
8. เวลาสอนไม่ควรใช้การแปลเป็นเทคนิคการสอน

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ไม่ว่าจะเป็น อุปกรณ์ การเรียนต่างๆ เช่น หนังสือเรียน เครื่องเสียง สื่อการสอน โต๊ะ เก้าอี้ต่างๆ รวมถึงเทคนิคการเรียนการสอน ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนและยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนจดจำเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมที่นักเรียนจะแสดงออกมา

12.2 งานวิจัยในประเทศ

จันทร์ คุปตะวาทีน (วรสิริ ลิขิตวงศ์ . 2547: 37 ; อ้างอิงจาก จันทร์ คุปตะวาทีน. 2521) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษต่อปัญหาการสอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่าปัญหาที่เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนในโรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นปัญหามาก มีดังนี้

1. โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น เช่น หนังสือ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เทปบันทึกเสียง
2. ห้องปฏิบัติการทางภาษา
3. นอกจากนี้ยังพบว่าครูไม่มีโอกาสใช้โทรทัศน์การศึกษาประกอบการสอนภาษาอังกฤษอีกด้วย
4. ครูบางคนไม่ได้ใช้อุปกรณ์การสอน เนื่องจากเห็นว่าเสียเวลาและแรงในการทำอุปกรณ์

ครูไม่มีเวลาและความสามารถพอที่จะจัดอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้เอง

วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์ (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546: 25 ; อ้างอิงจาก วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์. 2536) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวะกลุ่มภาคเหนือพบว่า บรรยากาศในห้องเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน ได้แก่ ห้องเรียนร้อนอบอ้าว อาคารเรียน อาคารปฏิบัติการแต่ละหลังอยู่ใกล้กัน ทำให้เกิดเสียงรบกวนห้องเรียน และห้องปฏิบัติการแออัด ไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา

12.3 งานวิจัยในต่างประเทศ

คีทติ้ง (Keating. 1964: 8 – 10) เป็นผู้หนึ่งที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของห้องปฏิบัติการทางภาษา พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษามีทักษะในการออกเสียงและการพูดได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้ห้องเรียนธรรมดา

ราบี (Rabie. 1979: 3095A) ได้สรุปผลการวิจัยว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในประเทศอิหร่านไม่ได้ผลเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะการพูดเพราะขาดวัสดุอุปกรณ์การสอน หรือสื่อทัศนูปกรณ์ต่างๆที่เป็นเช่นนั้นเพราะ ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพ คือ ความพร้อมในเรื่องของสถานที่และอุปกรณ์ก็จัดเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งที่มีส่วนทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ หากสถานศึกษาใดมีลักษณะทางกายภาพที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็น่าจะทำให้ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษลดน้อยลง และพฤติกรรมที่นักเรียนจะแสดงออกมาน่าจะมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

13. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

13.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

เมดิสัน (ภูวดล แก้วมณี. 2551: 35 ; อ้างอิงจาก สุริดา หงสาชาติ.2538 : 44 – 45 ; Medison.1985) กล่าวว่าสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีส่วนทำให้นักศึกษามีบุคลิกเปลี่ยนแปลงไป คือ เนื้อหาวิชาที่เรียน อิทธิพลของเพื่อน วัฒนธรรมของนักศึกษา เช่น การแต่งกาย บุคลิกภาพของอาจารย์ ผู้สอน

ชมนุช บุญสิทธิ์ (2541 : 24) ได้สรุปการปฏิบัติตนของวัยรุ่นกับเพื่อน สัมพันธภาพอันดีไว้ดังนี้ ยิ้มแย้ม แจ่มใส แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด แสดงกิริยารับฟังขี้อ่อนไหว ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจับผิดผู้อื่น รู้จักรับอารมณ์ วางตัวอย่างเหมาะสม ไม่โอ้อวด รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลและจดจำข้อมูลเล็กของเพื่อนไว้ เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การมีน้ำใจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนได้ ทั้งทางด้านจิตใจ บุคลิกภาพ รวมถึงการแสดงพฤติกรรมต่างๆ

13.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

กรอนลันด์ (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546: 27 ; อ้างอิงจาก สุรัชย์ โกศิยะกุล. 2526) ได้ศึกษาปัญหาการปรับตัวของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน และสภาพแวดล้อม มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในกลุ่มเป็นเหตุในการเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์ และไม่มีความสุข

เดอคอสเตอร์ (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546: 27; อ้างอิงจาก Decoster. 1981) ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

13.3 งานวิจัยในประเทศ

จงกล ศะฐริ (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546 : 27 - 28 ; อ้างอิงจาก จงกล ศะฐริ. 2500) ได้ศึกษาปัญหาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และชั้นเตรียมอุดมศึกษาของโรงเรียนจังหวัดพระนคร จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีปัญหาสัมพันธภาพกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.75 รองลงมาคือ ปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ข้อบังคับของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 63.25 และปัญหาการเงิน คิดเป็นร้อยละ 53.75 ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุด คือ ปัญหาความสัมพันธ์กับครู อาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 37.50

ผ่องพรรณ บัณฑารานนท์ (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546: 28 ; อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ บัณฑารานนท์. 2511) ได้ศึกษาความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาวิทยาลัยครูมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการคำแนะนำในเรื่องการเสริมสร้างบุคลิกภาพ การคบเพื่อน การดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยและปัญหาอนาคต

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในการเรียนรวมถึงยังมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการแก้ปัญหา กิจกรรม หรือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

14. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

14.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ประทีป อิงทรงธรรม (2542: 36) ได้แสดงทัศนะต่อความสัมพันธ์ของการเป็นครูมีบทบาทหน้าที่สอนสั่งและให้ความรู้แก่นักเรียนไว้ว่า การเรียนการสอนนักเรียนนั้นต้องไม่เพียงพอแต่สอนและให้ความรู้แก่นักเรียนภายในห้องเรียนหรือโรงเรียนได้เพียงอย่างเดียว แต่ครูต้องพร้อมที่จะเป็นผู้พลีแรงกายแรงใจต่อการมอบเนื้อหาความรู้ทั้งในและนอกบทเรียนในต่างสถานที่ได้อีกด้วย

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาตวัต. 2546: 49 ; อ้างอิงจาก ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2524) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนทุกระดับนอกจากผู้เรียนต้องการผู้สอนที่มีความรู้ดี มีประสบการณ์ดีแล้ว ยังต้องการอาจารย์ที่มีวิธีการสอนที่เป็นกันเอง เข้าใจ และเห็นอกเห็นใจผู้เรียนแต่ในขณะเดียวกันก็ควรชี้แนะให้เห็นถึงความถูกต้อง เหมาะสม ให้คำติชมตรงไปตรงมา ซึ่งเต็มไปด้วยความหวังดีจะช่วยให้นักเรียนการศึกษารับรู้ดีขึ้น

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสำคัญมากกว่าการเป็นครูกับเรียนที่เพียงถ่ายทอดความรู้เท่านั้น ครูยังมีหน้าที่และความรับผิดชอบมากขึ้น ตามในสิ่งที่นักเรียนต้องการ ไม่ว่าจะเป็นความสนิทสนม ความเป็นกันเอง ความเห็นอกเห็นใจ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีทั้งต่อการเรียนและต่อครูผู้สอน และส่งผลพฤติกรรมที่จะแสดงออกมา

14.2 งานวิจัยในประเทศ

ปรียาพร สุวรรณพันธ์ (2540: 34) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี และสรุปไว้ว่า การสร้างและการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนทุกคนต้องการความสำเร็จ ความไว้วางใจและความสนิทสนมที่ครูให้ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน

วัชรรา หมดบ่วงตัว (2545: 5) ได้ทำการศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค และทำการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนเทคนิคไทยบูรพา ผู้หนึ่ง ซึ่งได้รับการสัมภาษณ์ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาส่วนใหญ่คือ นักศึกษาไม่กล้าที่จะแสดงออก เช่น การซักถามเป็นภาษาอังกฤษเพราะเกรงจะพูดผิด พูดไม่ได้ใจความ หรือพูดสำเนียงไม่ถูกต้อง จึงทำให้ขาดความเชื่อมั่นในการพูด

14.3 งานวิจัยในต่างประเทศ

ธอร์นเบอร์ก (เสาวรัตน์ จุรัตน์. 2535: 51 ; อ้างอิงจาก Thornburg. 1975) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนของกลุ่มเด็กที่มีปัญหาออกจากโรงเรียนกลางคืน ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน ส่วนนักเรียนอีก ร้อยละ 24 มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียนอย่างรุนแรง ซึ่งนักเรียนมีความเห็นว่า หลักสูตรการเรียนการสอนไม่มีประโยชน์ เบื่อการเรียน ครูเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูลำเอียงและกฎระเบียบของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

ไทด์แมน (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546: 25 ; อ้างอิงจาก Tiedman. 1942) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูเผด็จการ มีนิสัยข่มขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจ และไม่ชอบครูที่สอนแบบใช้อำนาจ

จากงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนทั้งทางด้านการเรียน บทบาท บุคลิกภาพ ความกล้าแสดงออก ซึ่งเป็นปัจจัยที่ล้วนแล้วแต่ส่งผลให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือไม่อย่างไร

15. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

15.1 บริบทของโรงเรียน

1. สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ เขต 4
2. ขนาด โรงเรียนขนาดใหญ่
3. ที่ตั้ง ใน อ.สารภี จ.เชียงใหม่
4. ระดับการศึกษาที่จัด อนุบาล ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
5. ผู้บริหาร วุฒิ ปริญญาโท อายุ 53 ปี ประสบการณ์การสอน 30 ปี
6. ครูจำนวน 50 คน ปริญญาโท 7 คน ปริญญาตรี 42 คน อนุปริญญา 1 คน อายุเฉลี่ย

35 ปี

7. นักเรียน จำนวน 1,086 คน - ลักษณะเฉพาะของโรงเรียน เป็นโรงเรียนขยายโอกาส มีความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน

8. ลักษณะชุมชน เป็นชุมชนที่มีอาชีพ รับจ้างเป็นส่วนใหญ่ มีฐานะยากจน แต่ให้การสนับสนุน และให้ความร่วมมือกับโรงเรียนเป็นอย่างดี

15.2 ความเป็นมา

โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ มีเนื้อที่ ทั้งหมด 30 ไร่ 2 งาน 44 ตารางวา ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลยางหนึ่ง เป็นโรงเรียนต้นแบบหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน เป็นสถานศึกษาที่จัดบริการให้กับประชาชนทั้งด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความไว้วางใจจากผู้ปกครองในอำเภอสารภีทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล และอำเภอใกล้เคียงนำนักเรียนมาเข้าเรียนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ในปีการศึกษา 2551 มีจำนวนนักเรียน 1,367 คน ทางด้านการจัดการศึกษา ได้จัดทำการเรียนการสอนตั้งชั้นอนุบาล จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 39 ห้องเรียน ในด้านสถานที่ มีอาคารเรียนที่มีสภาพดีใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างปลอดภัยอยู่ 3 หลัง มีห้องเรียนทั้งหมด 32 ห้อง ซึ่งเป็นจำนวนขาดแคลน ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่ต้องการใช้ในการเรียนการสอน

โรงเรียนวัดเวฬุวันจึงจัดทำโครงการก่อสร้างอาคารเรียน 3 ชั้น 18 ห้องเรียน บรรจุไว้ในแผนกลยุทธ์ เพื่อสามารถจัดการศึกษาสนองตอบความต้องการของประชาชนทั้งในปัจจุบัน และอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

15.3 ยุทธศาสตร์ของครู

1. จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนตามตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนรู้ของครู
2. ใช้เทคนิควิธีสอนหลากหลาย
3. ใช้วิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย
4. มีการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน แบบพัฒนาการเรียนรู้หรือแก้ปัญหาควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน

15.4 กระบวนการสอนของครู

1. จัดหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการแบบเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้
2. จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ แบบสอดแทรก
3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายโดยเน้นกระบวนการคิดแก้ปัญหา
4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้นักเรียนทำงานเป็นรายบุคคลและเป็นทีม/ กลุ่ม
5. จัดการเรียนรู้ด้วยการใช้คำถามกระตุ้นให้คิด
6. จัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดผสมผสานคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นกัลยาณมิตร
7. จัดการเรียนรู้ ผสมผสานด้วยเทคนิคการคิดแก้ปัญหา
8. จัดการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

15.5 บทบาทของครู

1. ผู้ให้การปรึกษา
2. ผู้ใช้นวัตกรรมทันสมัย
3. ผู้ตั้งประเด็นคำถาม
4. ผู้ชี้แนะแนวการเรียนรู้
5. ผู้กระตุ้นให้นักเรียนคิด
6. ผู้จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
7. ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
8. ผู้จัดระเบียบในการปฏิบัติกิจกรรม
9. ผู้เสริมแรงให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้
10. ผู้ประเมินผล

15.6 กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

1. เรียนรู้แบบบูรณาการ/ความคิดผสมผสานความรู้ การปฏิบัติและคุณธรรม/ จริยธรรม โดยการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง
2. ใช้ทักษะการปฏิบัติเพื่อสรุปองค์ความรู้ด้วยกระบวนการคิดแก้ปัญหา

3. นำการฝึกคิด แก้ปัญหา ในชีวิตประจำวันมาประยุกต์ใช้
4. เรียนรู้โดยการทำงานด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม/กลุ่ม
5. เรียนรู้จากการประเมินผล กระบวนการ ผลงาน ผู้ทำงาน

15.7 บทบาทของผู้เรียน

1. นักคิด
2. นักแสวงหาความรู้
3. นักเรียน
4. ผู้ร่วมเรียนรู้
5. นักปฏิบัติ
6. นักประเมิน

15.8 ผลการเรียนรู้

1. มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา
 - 1.1 ตระหนักในปัญหา
 - 1.2 วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา
 - 1.3 สร้างและกำหนดทางเลือก
 - 1.4 วางแผน
 - 1.5 ปฏิบัติตามแผน
 - 1.6 วิเคราะห์ สรุป และประเมินผล
 - 1.7 นำไปใช้
2. ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ช่างสังเกต ช่างซักถาม
3. รู้จักนำความรู้มาประยุกต์ใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็น ชาย 45 คน หญิง 59 คน รวมเป็น 104 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็น ชาย 42 คน หญิง 62 คน รวมเป็น 104 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชาย 40 คน หญิง 61 คน รวม เป็น 101 คน รวมทั้งหมด 309 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	104	104
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	104	104
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	101	101
รวม	309	309

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของ พ่อแม่ ผู้ปกครอง
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว (Thai GHQ - Thai General Health Questionnaire)
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

- ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
 ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
 ตอนที่ 8 แบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
 ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
 ตอนที่ 10 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้ว
 โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความ หรือเติมข้อความในช่องว่าง ตามความเป็นจริง
 ของนักเรียน

1. เพศ

☐

เพศชาย

☐

เพศหญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

☐

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

☐

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

☐

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. เกรด/ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ผ่านมา ปีการศึกษา
 2551.....

5. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน

6. ระดับการศึกษาของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง

☐

ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

☐

ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี

☐

ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของ พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน (2550: 133-134) และ ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม (2549: 90-91)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 โดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	เมื่อมีนัดฉันจะไปถึงก่อนเวลานัดทุกครั้ง					
00	ฉันไม่เห็นว่าการทำงานที่คั่งค้างให้ เสร็จเสร็จเป็นสิ่งที่ควรทำ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วัฒนามงคล (2533 :32)
ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนของแบบสอบถามบุคลิกภาพจะอยู่ในระหว่าง 14 - 70 คะแนน

ผู้ที่ได้คะแนน 36 – 70 มีบุคลิกภาพแบบเอ

ผู้ที่ได้คะแนน 14 – 35 มีบุคลิกภาพแบบบี

ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว (Thai GHQ - Thai General Health Questionnaire)

ผู้วิจัยใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว (Thai GHQ - Thai General Health Questionnaire) เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตของ เดวิดโกลด์เบิร์ก (David Goldberg) แปลเป็นภาษาไทยโดยนายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิท และคณะ(2539) ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อเป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้นสามารถวินิจฉัยโรคได้

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามบุคลิกภาพโดยทั่วไปของนักศึกษา ในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไบบ้าง (แบบทดสอบมีทั้งทางบวกและทางลบ) ซึ่งมีทั้งหมด 60 ข้อ

ตัวอย่างแบบคัดกรองสุขภาพจิต

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของนักเรียน ในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบัน หรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมา โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ ในระยะที่ผ่านมา
นี้.....

- รู้สึกสบายและสุขภาพจิตดี
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ แย่กว่าปกติ ☐ แย่กว่าปกติมาก
- รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- รู้สึกท้อแท้และสุขภาพไม่ดี
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

เกณฑ์การให้คะแนนแบบคัดกรองสุขภาพจิต

ผู้ตอบข้อหนึ่งใน 2 ข้อแรก	ได้	0	คะแนน
ผู้ตอบข้อใดข้อหนึ่งใน 2 ข้อหลัง	ได้	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

จุดตัดคะแนนในการนับจำนวนข้อที่ได้คะแนนทั้งหมดแล้วรวมกัน และมีจุดตัดคะแนนสำหรับแบบสอบถาม Thai GHQ 60 คือ 11/12 ตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผิดปกติ

คะแนน 0 -1 คะแนน	มีสุขภาพจิตดี
คะแนน 12 - 60 คะแนน	มีสุขภาพจิตบกพร่อง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน ของ ภักดิ์สิริณี เสวตไอยาราม (2549 : 90-91)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบเจตคติต่อการเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 โดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1. ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
0	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งดี มีประโยชน์					

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	สนุกและชอบใน การเรียนการสอน					

3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนทุกครั้ง

บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ่อยมากแต่ไม่ทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ้าง

นานๆครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้ง

น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย
0	มีสมาธิในขณะที่เรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้คะแนน	5 คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นานๆครั้ง	ให้คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นานๆครั้ง	ให้คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 :9)

ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนน 3.67 - 5.00	หมายถึง	มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
คะแนน 2.34 - 3.66	หมายถึง	มีเจตคติทางปานกลางต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
คะแนน 1.00 - 2.33	หมายถึง	มีเจตคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองของ จันทิมา จันทรศักดิ์ (2547: 111-112)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 โดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อ ผู้ปกครอง ข้าพเจ้าขอคำปรึกษาจากผู้ปกครองทุก ครั้งก่อนตัดสินใจทำอะไร					
00	ข้าพเจ้าไม่ทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครอง ทุกกิจกรรม					
0	การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อ นักเรียน ผู้ปกครองไม่ยอมรับฟังความคิดเห็น ของข้าพเจ้าทุกเรื่อง					
00	ผู้ปกครองสนับสนุนเรื่องการเรียนและ การทำกิจกรรมต่างๆ ของข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 :9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนน 3.67 - 5.00	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี
คะแนน 2.34 - 3.66	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้
คะแนน 1.00 - 2.33	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ของ ภูวดล แก้วมณี (2551: 113 -114)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 โดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองคอยเตือนให้ข้าพเจ้าทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษเสมอ					
00	ผู้ปกครองไม่สนับสนุนและไม่อนุญาตให้ข้าพเจ้าไปเรียนพิเศษเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 :9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนน 3.67 - 5.00	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนมาก
คะแนน 2.34 - 3.66	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนปานกลาง
คะแนน 1.00 - 2.33	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนน้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนของ กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549:147-148) และ ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม (2549: 100)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 โดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ห้องเรียน สะอาด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
00	ในห้องเรียนมีอุปกรณ์ สื่อต่าง ๆ ที่พร้อมใช้ประกอบการเรียนการสอน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 :9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนน 3.67 - 5.00	หมายถึง	มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี
คะแนน 2.34 - 3.66	หมายถึง	มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนพอใช้
คะแนน 1.00 - 2.33	หมายถึง	มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของ กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549:150-151) และ ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม (2549: 103)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 โดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าชอบทำงานร่วมกับเพื่อนหลาย ๆ คน					
00	ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่สนิทและรู้ใจที่สามารถขอความช่วยเหลือเรื่องการเรียนรู้ได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 :9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนน 3.67 - 5.00	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
คะแนน 2.34 - 3.66	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
คะแนน 1.00 - 2.33	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ของ จันทิมา จันทรศุกดิ์ (2549:113-114) และ ภัทธสิริณี เสวตไอยาราม (2549: 101-102)

9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ 9.1 และ 9.2 โดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูประจำวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ข้าพเจ้ากล้าซักถามครูทันทีสงสัยใน เนื้อหาที่เรียน					
00	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้เรียนกับครู วิชาภาษาอังกฤษ					
0	การปฏิบัติตนของครูที่มีต่อนักเรียน ครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม					
00	ครูให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษา เมื่อนักเรียนเกิดปัญหาต่างๆ					

เกณฑ์การให้คะแนน

- ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนน 3.67 - 5.00	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี
คะแนน 2.34 - 3.66	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้
คะแนน 1.00 - 2.33	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 10 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

10.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษที่เหมาะสม เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

10.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษที่เหมาะสมของ ภักธรสิริณี เสวตไอยาราม (2549: 104)

10.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษที่เหมาะสมตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 10.1 และ 10.2 โดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังขณะที่ครูสอน					
00	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือและตั้งใจฝึกทักษะต่าง ๆ ตามที่ครูมอบหมาย					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 :9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนน 3.67 - 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก
 คะแนน 2.34 - 3.66 หมายถึง มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง
 คะแนน 1.00 - 2.33 หมายถึง มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงเยาว์ กอสนาน ตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวนารามอำเภอสรรค จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามการวิจัย ปรากฏว่าได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.906 -10.015

2.2 แบบสอบถามแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 0.385 - 7.752

2.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.919 - 8.156

2.4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.344 - 12.271

2.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 0.659 - 9.915

2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.132 - 6.330

2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.638 - 8.763

2.8 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.784 - 9.549

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบสอบถามบุคลิกภาพ เท่ากับ .677

3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน เท่ากับ .933

3.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เท่ากับ .876

3.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง เท่ากับ .821

3.5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนเท่ากับ .892

3.6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเท่ากับ .795

3.7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเท่ากับ .876

3.8 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ .916

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 16 – 20 กุมภาพันธ์ 2552 จำนวน 309 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ตอบมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามคือ ตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง- กลุ่มต่ำ แล้วนำมาทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1
 - 3.2 วิเคราะห์ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อให้
เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F – distribution
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Freedom)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้คะแนนมาตรฐาน
X_1	แทน	เพศ:ชาย
X_2	แทน	เพศ:หญิง
X_3	แทน	อายุ
X_4	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1
X_5	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2
X_6	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3

X ₇	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₈	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X ₉	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
X ₁₀	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี
X ₁₁	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี
X ₁₂	แทน	บุคลิกภาพ
X ₁₃	แทน	สุขภาพจิต
X ₁₄	แทน	เจตคติต่อการเรียน
X ₁₅	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X ₁₆	แทน	การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
X ₁₇	แทน	ลักษณะกายภาพทางการเรียน
X ₁₈	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X ₁₉	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อแสดงข้อมูลด้านส่วนตัวในแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและระดับชั้น

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้าน

ต่างๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับการศึกษาของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ สุขภาพจิต เจตคติต่อการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนวัดเวฬุวัน

ตอนที่ 3 เสนอผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและระดับชั้น ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและระดับชั้น

ปัจจัย	ระดับของปัจจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	127	41.10
	หญิง	182	58.90
	รวม	309	100.00
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 1	104	33.65
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	104	33.65
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	101	32.70
	รวม	309	100.00

จากตาราง 2 พบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัด เชียงใหม่ จำแนกตามเพศที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 309 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักเรียนเพศ ชายจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 และนักเรียนเพศหญิงจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9

จำแนกตามระดับชั้น พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 33.65 จำนวนเท่ากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 33.65 รองลงมาเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 32.70 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เสนอค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่างๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ สุขภาพจิต เจตคติต่อการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม ในวิชาภาษาอังกฤษ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ สุขภาพจิต เจตคติต่อการเรียน สัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.8	.5224	ปานกลาง
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	9088.95	6928.359	ต่ำ
บุคลิกภาพ	38.0474	6.02050	แบบเอ
สุขภาพจิต	.8232	.17610	ดี
เจตคติต่อการเรียน	3.2777	.47527	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	3.3872	.43374	ดีพอใช้
การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง	3.4070	.69101	ปานกลาง
ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน	3.5581	.54500	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.5036	.59433	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.4036	.53446	ดีพอใช้
พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ	3.3449	.63570	ดีพอใช้

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อยู่ในระดับต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง อยู่ในระดับปานกลาง มีบุคลิกภาพแบบเอ มี สุขภาพจิตที่ปกติ มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพ

ระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดีพอใช้

ตอนที่ 3 เสนอผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
(The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	X ₁₉	Y
X ₁	1.000	-1.000**	.020	.123*	-.104	-.007	.064	.101	-.090	.013	.139*	-.007	-.093	.113	.068	.040	.104	-.073	.055	.065
X ₂		1.000	-.020	-.123*	.104	.007	-.064	-.101	.090	-.013	-.139*	.007	.093	-.113	-.068	-.040	-.104	.073	-.055	-.065
X ₃			1.000	-.785**	.106	.020	.081	.027	.058	-.018	-.076	.020	.035	.034	.046	-.106	-.054	.001	-.085	-.035
X ₄				1.000	-.538**	-.046	-.042	.018	.037	-.019	-.037	-.046	.064	-.052	-.007	.119	.074	.065	.098	.060
X ₅					1.000	-.065	-.051	.005	-.167**	.109	.133*	-.065	-.269**	-.070	-.151**	-.150*	-.144*	-.184**	-.219**	-.180**
X ₆						1.000	.022	.037	-.071	.052	.048	1.000**	-.059	.145*	.139*	.135*	.216**	.286**	.218**	.184**
X ₇							1.000	-.028	.018	-.015	-.010	.022	.039	-.063	.046	.039	.106	-.055	.042	.026
X ₈								1.000	-.133*	.182**	-.035	.037	-.098	.037	-.035	-.054	.048	-.032	-.049	.010
X ₉									1.000	-.823**	-.541**	-.071	.068	-.041	-.016	-.018	-.145*	-.159**	-.048	-.022
X ₁₀										1.000	-.033	.052	-.008	-.009	.048	.092	.059	.164**	.003	.010
X ₁₁											1.000	.048	-.106	.086	-.043	-.104	.168**	.037	.079	.024
X ₁₂												1.000	-.059	.145*	.139*	.135*	.216**	.286**	.218**	.184**
X ₁₃													1.000	.024	.106	.233**	.071	.237**	.136*	-.181**
X ₁₄														1.000	.502**	.433**	.473**	.382**	.559**	.568**
X ₁₅															1.000	.649**	.374**	.413**	.526**	.510**
X ₁₆																1.000	.448**	.476**	.529**	.575**
X ₁₇																	1.000	.511**	.566**	.527**
X ₁₈																		1.000	.624**	.584**
X ₁₉																			1.000	.761**
Y																				1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 9 ปัจจัย ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (X_6) บุคลิกภาพ(X_{12}) สุขภาพจิต (X_{13}) เจตคติต่อการเรียน(X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{15}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_{16}) ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{18}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{19})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_5)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน มี 9 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย(X_1) เพศหญิง(X_2) อายุ (X_3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว(X_8) ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (X_9)

ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี (X_{10}) และระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_{11})

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตารางที่ 5

ตาราง 5 แสดงผลวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	4	49.489	12.372	85.125**
Residual	185	26.888	.145	
Total	189	76.377		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 6 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของ ,
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple
Regression Analysis)

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₉	.588	.076	.494	.761	.579	259.058**
X ₁₉ ,X ₁₆	.220	.072	.182	.788	.621	153.018**
X ₁₉ ,X ₁₆ ,X ₁₄	.168	.061	.164	.799	.639	109.638**
X ₁₉ ,X ₁₆ ,X ₁₄ ,X ₁₈	.134	.049	.126	.805	.648	85.125**

$$a = -.420$$

$$R = .805$$

$$R^2 = .648$$

$$SE_{est} = .381$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₉) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X₁₆) เจตคติต่อการเรียน (X₁₄) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₁₈) และปัจจัยทั้งสี่ปัจจัยนี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน ได้ร้อยละ 64.8 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = -.420 + .588X_{19} + .220X_{16} + .168X_{14} + .134X_{18}$$

สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .494X_{19} + .182X_{16} + .164 X_{14} + .126 X_{18}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัวด้านครอบครัวและด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็น ชาย 45 คน หญิง 59 คน รวมเป็น 104 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็น ชาย 42 คน หญิง 62 คน รวมเป็น 104 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชาย 40 คน หญิง 61 คน รวม เป็น 101 คน รวมเป็น 309 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.906 - 10.015 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .677

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 0.385 - 7.752 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .933

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.919 - 8.156 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .876

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.344 - 12.271 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .821

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 0.659 - 9.915 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .892

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.132 - 6.330 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .795

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.638 - 8.763 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .876

ตอนที่ 9 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.784 - 9.549 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .916

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 16 – 20 กุมภาพันธ์ 2552 จำนวน 309 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 309 ฉบับ ที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือ ตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3 (X_6) บุคลิกภาพ (X_{12}) เจตคติต่อการเรียน (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{15}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_{16}) ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{18}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{19})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_5) และ สุขภาพจิต (X_{13})

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มี 9 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) เพศ : หญิง (X_2) อายุ (X_3) ระดับชั้น : ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_8) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (X_9) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี (X_{10}) และระดับการศึกษา : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_{11})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{19}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_{16}) เจตคติต่อการเรียน (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{18}) สามารถอธิบายความแปรปรวนกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน ได้ร้อยละ 64.8

5. สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = -.420 + .588X_{19} + .220X_{16} + .168X_{14} + .134X_{18}$$

5.2 สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในรูปแบบมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .494X_{19} + .182X_{16} + .164 X_{14} + .126 X_{18}$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อ. สารภี จ.เชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3 (X_6) บุคลิกภาพ(X_{12}) เจตคติต่อการเรียน (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{15}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_{16}) ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{18}) และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{19}) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นที่กำลังจะเปลี่ยนช่วงชั้นไปเป็นช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งเป็นการเปลี่ยนรูปแบบในการเรียนการสอนที่ต้องมีความเข้มข้นในเนื้อหาสาระที่มากขึ้น นักเรียนบางคนก็มีการเตรียมตัวเพื่อทำการสอบแข่งขันเพื่อทำการศึกษาต่อในโรงเรียนอื่น ๆ รวมถึงการสอบแข่งขันเพื่อเลือกรูปแบบการเรียนว่าจะเรียนในสายวิทยาศาสตร์ หรือ สายอาชีพ และจะเห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้น เป็นนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยที่มีเป้าหมาย หรือจุดมุ่งหมายในการเรียน และที่สำคัญ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้ความสำคัญและเห็นถึงความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แสดงพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก

ดังนั้น ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.2 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ เป็นคนที่มีความรักความก้าวหน้า มีความกระตือรือร้นเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนที่ดี มีความมานะพยายามในการเรียน ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ชอบการแข่งขัน ทำงานด้วยความรวดเร็ว และนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะเป็นผู้ที่มีลักษณะ มีความตื่นตัวในการที่จะพัฒนาตนเอง และผลการวิจัยครั้งนี้

สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ไคว์เวอร์ และไวนด์เนอร์ (พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน.2550:97; อ้างอิงจาก Kleiwer and Waider. 1987: 50) ที่ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของการทำงานมากกว่าความล้มเหลว และยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ภูวดล แก้วมณี. (2551: 98) ได้ศึกษาถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยมศึกษา) พบว่าบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยมศึกษา) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ .01

ดังนั้นบุคลิกภาพจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.3 เจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียน เห็นความสำคัญ เห็นถึงคุณค่า ความจำเป็นและประโยชน์ ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเอง มีความชอบ ความสนุกสนาน และความพึงพอใจ มีความสนใจต่อการเรียนการสอน ตั้งใจเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งเพื่อนร่วมชั้นเรียน กระบวนการเรียนการสอน และ ครูผู้สอน เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ กล้าแสดงออกในการซักถาม ในเนื้อหาที่สงสัย รับผิดชอบงาน การบ้าน ที่ได้รับมอบหมายจากครูผู้สอน และ การเตรียมตัวก่อนมาเรียน รวมทั้งการค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียน และผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม. (2549: 72) ที่ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น เจตคติต่อการเรียน จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงต่อผู้ปกครอง โดยการแสดงความรัก การเชื่อฟังเคารพในคำสั่งสอนของพ่อแม่ ผู้ปกครองและ การช่วยเหลืองานบ้านตามที่คุณปกครองมอบหมาย ทำให้นักเรียนและผู้ปกครองมี

สัมพันธภาพที่ดีต่อกันมากขึ้นและส่งผลให้ นักเรียนมีแรงเสริมที่จะแสดงพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ดังที่ ซอง และแฮททิล กล่าวไว้ว่า (Song and Hattil. 1984: 267 - 281) คุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัวเป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ วรสิริ ลิขิตวงศ์ (2547:76) ที่ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดกระเจบิณี เขต ธนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองจึง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอ สารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.5 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอ สารภี จังหวัดเชียงใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองดี พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ การที่ผู้ปกครองเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน การให้กำลังใจ หรือการช่วยเหลือ ให้คำแนะนำกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน การให้ความรักความห่วงใยต่อนักเรียนของนักเรียน และการกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน นั้น ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษที่เหมาะสมมาก ดังที่ เมอร์เรย์และเซนเทอร์ (Murray and Zentner. 1985: 518) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นระบบสังคม ซึ่งเป็นกลุ่มปฐมของสังคมประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไปอาศัยร่วมกันโดยความสัมพันธ์ที่อาจเกิดจากการสืบสายโลหิต การแต่งงานหรือการรับเลี้ยงดูหรือเป็นผู้ที่อยู่อาศัยร่วมกันโดยมีสัญญาผูกมัดในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตามหน้าที่ของครอบครัวและแรงสนับสนุนของครอบครัวยังคงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มอโร และวิลสัน (Morrow ; & Wilson. 1961: 501 – 510) จากผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนเรียนสูงนั้น พ่อแม่ให้การเอาใจใส่อย่างดี ช่วยเหลือทุกด้าน ทั้งทางด้านกิจกรรม ความคิดเห็น ความเชื่อมั่น ซึ่งส่งผลสะท้อนให้เด็กเกิดความไว้วางใจ และมั่นใจในการทำกิจกรรมหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ

ดังนั้นการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอ สารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.6 ลักษณะกายภาพทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัด เชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะกายภาพทางการเรียนดีมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้ เพราะ โรงเรียนที่มีลักษณะทาง

กายภาพทางการเรียนดี ทำให้นักเรียนเกิดบรรยากาศในการที่จะเรียนรู้ ทำให้ให้เกิดพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น และการมี สภาพแวดล้อมที่ดี ได้แก่ สถานที่เรียนมีสภาพเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน และ สื่อ อุปกรณ์ ในการเรียนการสอน มีความสะอาดเรียบร้อย มีขนาดเหมาะสม ทั้งขนาดและปริมาณที่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน มีอากาศถ่ายเทปราศจากเสียง และกลิ่นรบกวน เอกสาร อุปกรณ์ สื่อ ต่างๆ ในการประกอบการเรียนการสอน ที่ส่งเสริม และพัฒนาทักษะของนักเรียนในด้านต่างๆ ทั้งทางด้าน การอ่าน การพูด การเขียน การฟัง มีคุณภาพ มีความทันสมัย ส่งผลให้นักเรียนอยากที่จะเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ดังที่วันชัย ช่องดารากุล (2538: 11) กล่าวว่า อาคารสถานที่ของสถานศึกษานับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การจัดการศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์ เพราะถ้ามีอาคารสถานที่และสิ่งแวดลอมที่ดีแล้ว ย่อมทำให้เกิดบรรยากาศ ในการแสดงพฤติกรรมตั้งใจเรียนมาก

ดังนั้น ลักษณะกายภาพทางการเรียนจึง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูดีมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้รับความเมตตา กรุณา ได้รับการดูแลเอาใจใส่ การช่วยเหลือ ไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถาม เมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัย ให้คำปรึกษา คำแนะนำเพิ่มเติมกับนักเรียนทั้งเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้สึก สบายใจ ฟังพอใจ มีความสุขใจ มีความกล้าที่จะแสดงทั้งความรู้สึก และแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาด้วยความมั่นใจ เช่น แสดงความเคารพ การแสดงความมีน้ำใจช่วยเหลือครู เป็นต้น ซึ่งทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และเกิดพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมมากขึ้น และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูวดล แก้วมณี (2551: 99) ที่ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูจึง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

1.8 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนมีการช่วยเหลือกัน เกื้อกูลกัน แลกเปลี่ยนความคิดทั้งด้านการเรียนและส่วนตัว และทำงานกลุ่มร่วมกันด้วยความสามัคคี เมื่อมีปัญหาต่างๆ ก็มีเพื่อนคอยช่วยเหลือแก้ไขและเป็นที่กำลังใจและให้คำปรึกษา สัมพันธภาพที่ดีระหว่างเพื่อนนี้จะส่งผลให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น และทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จและมีความสุขกับการเรียนมากขึ้น และผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ภูวดล แก้วมณี (2551: 99) ที่ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร และผลจากการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนจึง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

2.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_5) และ สุขภาพจิต (X_{13}) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เพราะตามพัฒนาการของวัยในช่วงนี้ นักเรียนจะให้ความสนใจกับเพื่อน และชอบความสนุกสนาน เป็นตัวของตัวเอง อีกประการหนึ่ง คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ยังไม่มีเป้าหมายในการเรียน ยังมองถึงเป้าหมายและทิศทางในการศึกษาต่อเป็นเรื่องที่ไกลตัว ด้วยเหตุนี้ จึงส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สองจึงมีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 สุขภาพจิต มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตที่ดี (คะแนนน้อย) มีพฤติกรรมการ

เรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ การมีสุขภาพจิตดี หมายถึง การเป็นคนที่มีทัศนคติของตนเองอยู่ตลอดเวลา ที่สำคัญคือสามารถเรียนรู้ รับรู้ แกะไขสถานการณ์ต่าง ๆ ได้และมีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ สุขภาพจิตจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ดังที่ ลักษณะ สรวิวัฒน์. (2545: 75) ได้กล่าวไว้ว่า สุขภาพจิตเป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ทางสุขภาพของมนุษย์ที่สามารถรับรู้ถึงความคิด อารมณ์ของตนเอง และสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นได้ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดี มีการปรับตัวที่ดี จะมีความสุขเมื่อสามารถทำตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมนั้นๆ

ดังนั้น สุขภาพจิต จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3.ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มี 9 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) เพศ : หญิง (X_2) อายุ (X_3) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว(X_8) ระดับการศึกษา : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (X_9) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี (X_{10}) และ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_{11}) อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 เพศ : ชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แสดงว่า นักเรียนชายบางคนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก และนักเรียนชายบางคนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชายบางคนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก แสดงว่า นักเรียนชายบางคนตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน ตั้งใจฝึกอ่าน ฝึกเขียน ฝึกออกเสียง รวมทั้งให้ความร่วมมือกับกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน มีความกระตือรือร้นและเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ มีความกล้าแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าซักถามครู หรือ เพื่อนเมื่อมีข้อสงสัย กล้าแสดงบทบาทสมมุติ สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ ในห้องตามที่ครูผู้สอนได้มอบหมายให้

นักเรียนชายบางคนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย แสดงว่า นักเรียนชายบางคน ตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน ไม่ตั้งใจฟัง ไม่ตั้งใจในการฝึกอ่าน ฝึกเขียน ฝึกออกเสียง ไม่มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน และไม่มีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ ที่ครูมอบหมาย รวมทั้งไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมภายในห้องเรียน ไม่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น ในการแสดงบทบาทสมมุติ การทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ ในห้องตามที่ครูผู้สอนได้มอบหมายให้เป็นต้น

ดังนั้น เพศ : ชาย จึงไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3.2 เพศ : หญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แสดงว่า นักเรียนหญิงบางมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก และนักเรียนหญิงบางคนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนหญิงบางมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก แสดงว่า นักเรียนหญิงบางคนมีความตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน ตั้งใจฝึกอ่าน ฝึกเขียน ฝึกออกเสียง รวมทั้งให้ความร่วมมือกับกิจกรรมภายในห้องเรียน และกระตือรือร้นและเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงบทบาทสมมุติ การทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ ในห้องตามที่ครูผู้สอนได้มอบหมายให้อย่างตั้งใจ

นักเรียนหญิงบางคนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย แสดงว่า นักเรียนหญิงบางคน ไม่ตั้งใจเรียนตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน ไม่ตั้งใจฝึกอ่าน ฝึกเขียน ฝึกออกเสียง รวมทั้งไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมภายในห้องเรียน รวมถึงการไม่เข้าร่วมกิจกรรม ในการแสดงบทบาทสมมุติ การทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ ในห้องตามที่ครูผู้สอนได้มอบหมายให้ ไม่มีความกระตือรือร้น และไม่เห็นถึงประโยชน์และความสำคัญ ของการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ

ดังนั้น เพศ : หญิง จึงไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3.3 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีอายุมากมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก และนักเรียนที่มีอายุมากบางคนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนบางคนที่มีอายุมากมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมากแสดงว่า นักเรียนที่มีอายุมากบางคน มีความตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน ตั้งใจฝึกอ่าน ฝึกเขียน ฝึกออกเสียง รวมทั้งให้ความร่วมมือกับกิจกรรมภายในห้องเรียน และกระตือรือร้นและเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงบทบาทสมมุติ การทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ ในห้องตามที่ครูผู้สอนได้มอบหมายให้ และโดยธรรมชาติของพัฒนาการตามวัย เมื่อนักเรียนมีอายุมากขึ้น จะมีวุฒิภาวะความรับผิดชอบและประสบการณ์ที่มากขึ้น เมื่อต้องเผชิญ กับการฝึกทักษะ ตามกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ ก็จะทำให้ นักเรียนมีความอดทน และมีความมานะพยายามมากขึ้นและ จะรู้ว่าตนเองต้องแสดงพฤติกรรมในการเรียนที่เหมาะสมอย่างไร

นักเรียนที่มีอายุมากบางคนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย แสดงว่านักเรียนที่มีอายุมากบางคนไม่ตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน ไม่ตั้งใจฝึกอ่าน ฝึกเขียน ฝึกออกเสียง รวมทั้งไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมภายในห้องเรียน และไม่กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงบทบาทสมมุติ การทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ ในห้องตามที่ครูผู้สอนได้มอบหมายให้ และอาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีอายุมากบางคนให้ความสนใจ

ในสิ่งเร้าสิ่งอื่นที่มากกว่าการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เช่น เพื่อน โทรศัพท์มือถือ หนังสือการ์ตูน เป็นต้น จึงทำให้การแสดงผลพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย

ดังนั้น อายุจึงไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3.4 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคน มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคนมีพฤติกรรมเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย ผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคนมีพฤติกรรมเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก แสดงว่านักเรียนมีความตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน มีความมุ่งมั่นในชีวิตและอนาคต มีความตั้งใจในการฝึกอ่าน ฝึกเขียน ฝึกออกเสียง รวมทั้งให้ความร่วมมือกับกิจกรรมภายในห้องเรียน และกระตือรือร้นและเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงบทบาทสมมุติ การทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ ในห้องตามที่ครูผู้สอนได้มอบหมายให้ และเห็นถึงความสำคัญ ประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่มีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย แสดงว่า นักเรียนไม่มีความ ตั้งใจในการเรียนขณะที่ครูสอน ไม่ตั้งใจในการฝึกอ่าน ฝึกเขียน ฝึกออกเสียง รวมทั้งไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมภายในห้องเรียน และไม่กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงบทบาทสมมุติ การทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ ในห้องตามที่ครูผู้สอนได้มอบหมายให้ และไม่เห็นถึงความสำคัญ ประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งอาจมาจาก การปรับตัว เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นระดับชั้นที่ต้องเจอกับสิ่งใหม่ๆ ไม่ว่าจะเป็น เพื่อนใหม่ ครูคนใหม่ ห้องเรียนใหม่ การเรียนการสอนแบบใหม่ ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าว จึงส่งผลให้นักเรียนยังไม่สามารถปรับตัวในการเรียน และไม่สามารถแสดงผลพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษได้

ดังนั้น ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก และนักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งอภิปรายผลได้ ดังนี้

นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก แสดงว่า นักเรียน เห็นถึงประโยชน์ และความสำคัญของการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ว่ามีความหมายต่อการดำรงชีวิต ทั้งในด้านการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษก็เป็นส่วนสำคัญในการบ่งชี้ถึงระดับความสามารถของแต่ละคน ด้วยเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้ นักเรียนมีความสุข และชอบ ฟังพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนในห้องเรียน และอาจคิดว่าการเรียนพิเศษเพิ่มเติมนอกห้องเรียนก็สามารถช่วยให้มีความรู้เท่าทันกับเพื่อนคนอื่น ๆ ในห้องได้ หรือบางคน ที่มีความรู้ ความสามารถ หรือทักษะพิเศษทางด้านภาษาอยู่ก่อนแล้ว ก็อาจคิดว่าเก่งแล้ว ไม่จำเป็นต้องเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย

ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3.6 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดีมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก และนักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดีมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย

นักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดีมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก แสดงว่า ผู้ปกครองสามารถดูแลให้การ จัดสรร สิ่งต่าง ๆ ให้นักเรียนได้อย่างครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็น อุปกรณ์การเรียน หนังสือ ตำรา พร้อมการสนับสนุนทางการเรียนเพิ่มเติม หรือเรียนพิเศษและกิจกรรมอื่นๆ ที่ หนุนเสริมและพัฒนาในเรื่องของการเรียน รวมทั้งการสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่นักเรียนชอบหรือให้ความสนใจเป็นพิเศษ เช่น ดนตรี ภาษา ต่างๆ กีฬา ศิลปะ และงานอดิเรก อื่นๆ เป็นต้น ซึ่งสิ่ง ต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่เพิ่มพูน และพัฒนาศักยภาพให้กับนักเรียนได้ในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น พัฒนาทักษะทางด้านร่างกาย ภาษา ความคิดสร้างสรรค์ ส่งผลให้นักเรียน มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ โดยไม่ต้องกังวลถึงเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดี มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนไม่เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ถึงแม้ ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมและสนับสนุนในการเรียนให้กับนักเรียนได้ในทุก ๆ ด้าน แต่ นักเรียนไม่เห็นถึงความจำเป็นในการเรียน เพราะคิดว่า ไม่ว่าจะเรียนหรือไม่เรียน ก็ไม่

ลำบาก เพราะครอบครัว ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดู ได้ และไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกระตือรือร้น หรือ ขวนขวายอะไรเพิ่มเติม เมื่อคิดว่า ครอบครัวสามารถให้ได้ทุกอย่างแล้ว จึงไม่มีความมุ่งมั่น อดทนหรือ พยายามที่จะพัฒนา ต่อสู้ เพื่อสร้างอนาคตด้วยตัวเองแต่อย่างใด จึงส่งผลให้นักเรียนมี พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย

ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จึง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ เรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3.7 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แสดงว่านักเรียนบางคนมีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา ตรี มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก และ นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมี การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย จึงอภิ ปรายผลได้ ดังนี้

นักเรียนบางคนมีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการ เรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้ เพราะผู้ปกครองให้การดูแลเอาใจใส่ ให้คำแนะนำ สนับสนุนทางด้านการเรียน คอยว่ากล่าวตักเตือน นักเรียนทั้งเรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัวอยู่เสมอ โดยไม่เกียจว่าผู้ปกครองจะอยู่ในระดับการศึกษาใดก็ตาม

นักเรียนบางคนมีผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีพฤติกรรมการ เรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองขาดความเชี่ยวชาญ และรอบรู้ ในเรื่องการให้คำแนะนำ การให้คำปรึกษา รวมถึงการไม่เห็นถึงความสำคัญของการศึกษา จึงไม่มีการสนับสนุนและผลักดันในเรื่องของการเรียนแก่นักเรียน อีกประการหนึ่ง อาจสืบเนื่องมาจาก เวลา ในการที่จะดูแลและให้คำแนะนำกับนักเรียนอาจไม่ค่อยมีเนื่องจาก การประกอบอาชีพที่มีผลจากระดับ การศึกษานั้น ส่งผลให้ผู้ปกครองต้องประกอบอาชีพที่หนักและไม่มีเวลาในการดูแลนักเรียนในเรื่อง เรียนและการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ บำเพ็ญ วังเงิน. (2541: 70-72) ที่ว่า ถ้าระดับการศึกษาของบิดามารดาต่ำก็จะขาดความรอบรู้ หรือมอง ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ทำให้ความคาดหวังทางการศึกษาต่ำไปด้วย หรือไม่คาดหวัง ทางด้านการศึกษา แต่จะคาดหวังหวังด้านการทำมาหากิน แบ่งเบาภาระ และหารายได้หรือประกอบ อาชีพมากกว่า

ดังนั้น ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง: ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีจึง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3.8 ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แสดง ว่า นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก และนักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย ซึ่ง อภิปรายได้ดังนี้

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองคอยดูแลเอาใจใส่ ให้การสนับสนุนในเรื่องของการเรียน สนับสนุนทางวิชาการ และคอยส่งเสริมพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ รวมทั้งการแนะแนวในเรื่องของการศึกษาเล่าเรียนให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้ เพราะ ผู้ปกครอง ไม่มีเวลาในการที่จะใส่ใจดูแล และคอยสนับสนุน ให้คำแนะนำ ทิศทาง การเรียน รวมทั้งการให้กำลังใจ ผลักดัน ในเรื่องการเรียนให้นักเรียนมีกำลังใจ แต่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไปเน้นที่การหาทรัพยากร หรือ เงินทุน ให้กับนักเรียน ในการเรียนมากกว่า

ดังนั้น ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี จึง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

3.9 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ แสดงว่า นักเรียนบางคนมีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก และ นักเรียนบางคนมีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนบางคนมีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้ เพราะ ผู้ปกครอง มีความรอบรู้ และคอยดูแลเอาใจใส่ ส่งเสริมในเรื่องของการเรียนให้กับนักเรียนทั้งทางด้านจิตใจและ คอยให้ความอบอุ่น สนับสนุนในเรื่องของวัสดุอุปกรณ์ เนื้อหาวิชาการต่างๆ กับนักเรียนอยู่เสมอ ที่สำคัญคือ ผู้ปกครองให้ความสำคัญในเรื่องของการศึกษา และมีความคาดหวังในเรื่องของการศึกษาในตัว of นักเรียนสูง

นักเรียนบางคนมีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้ เพราะ ผู้ปกครองไม่เห็นถึงความสำคัญในการดูแลสนับสนุนในเรื่องการเรียนของนักเรียน ทั้งทางด้าน จิตใจ การกำลังใจ รวมถึง การให้คำแนะนำ คำปรึกษา แนะนำวิชาการ ความรู้ต่างๆ กับนักเรียน อาจเนื่องมาจาก ผู้ปกครองให้ความสนใจกับ

อย่างอื่นที่เห็นว่าสำคัญกว่า เช่น การทำงาน การเข้าสังคม เป็นต้น สิ่งที่ผู้ปกครองคอยสนับสนุนส่วนใหญ่ เป็นเพียงงบประมาณเท่านั้น ทั้งนี้ รวมถึง การที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังในเรื่องของการศึกษากับนักเรียนในระดับต่ำ จึงทำให้ นักเรียน แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษน้อย

ดังนั้น ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จึงไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

4.ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{19}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_{16}) เจตคติต่อการเรียน(X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{18}) อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นปัจจัยอันดับแรกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน ทำให้มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้ เพราะนักเรียนกับเพื่อนมี การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทั้งด้านการเรียนและส่วนตัว รวมถึง ทำงานกลุ่มร่วมกันด้วยความสามัคคี ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูวดล แก้วมณี (2551: 104) ที่ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงเป็นปัจจัยอันดับแรกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

4.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยอันดับที่สองที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียน ที่ได้รับการสนับสนุนทางด้านการเรียนจากผู้ปกครองมากทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองให้การเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน ให้กำลังใจ หรือ การช่วยเหลือ ให้คำแนะนำกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน ให้ความรักความห่วงใยต่อนักเรียน และ

การกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริพร ดาวัน (2540: 95) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี จากผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์ กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน กล่าวคือ ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่ผู้ปกครองให้การดูแลเอาใจใส่ พร้อมทั้งจะให้การสนับสนุนทางด้านการเรียน นักเรียนจะเกิดความสนใจ และเห็นความสำคัญของการเรียน แต่ถ้านักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่ผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ ทำให้นักเรียนรู้สึกท้อแท้ ขาดความมานะพยายามในการเรียน ดังนั้น นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองด้านการเรียนจะมีความสามารถในการเรียน ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางด้านการเรียนจากผู้ปกครองน้อย

ดังนั้น การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง จึงเป็นปัจจัยอันดับที่สองที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

4.3 เจตคติต่อการเรียน เป็นปัจจัยอันดับที่สามที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนเห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ ความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ เห็นถึงความจำเป็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเอง นักเรียนรู้สึก ชอบ สนุกสนาน และมีความพึงพอใจ มีความสนใจต่อการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งเพื่อนร่วมชั้นเรียน กระบวนการเรียนการสอน และ ครูผู้สอน จึงทำให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ได้แก่ การตั้งใจเรียน การเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ การกล้าแสดงออกในการซักถามเนื้อหาที่สงสัย การรับผิดชอบงาน ที่ได้รับมอบหมายจากครูผู้สอน การเตรียมตัวก่อนมาเรียน และการค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียน และงานวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม (2549: 76) ที่ศึกษา ถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่าเจตคติต่อการเรียนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น เจตคติต่อการเรียนจึง เป็นปัจจัยอันดับที่สามที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

4.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นปัจจัยอันดับที่สี่ ซึ่งเป็นปัจจัยอันดับสุดท้ายที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครูทำให้ มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะ นักเรียนได้รับการดูแล ช่วยเหลือในเรื่องการเรียน การตอบคำถามหรือแนะนำเพิ่มเติม เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัย การพูดคุยเมื่อนักเรียนขอคำปรึกษาทั้งเรื่องการเรียนรู้และเรื่องส่วนตัวของนักเรียน และครูแสดงความรักความเมตตาต่อนักเรียน และนักเรียนเองก็แสดงความเคารพต่อครู มีน้ำใจช่วยเหลือครู ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของของ ภทรสิริณ เสวตไอยาราม (2549 : 73) ที่ศึกษา ถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จากผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูจึง เป็นปัจจัยอันดับสุดท้ายที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลไปใช้ในการประกอบการวางแผนนโยบาย และวางแผนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคคลที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาและส่งเสริมปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดทั้ง 4 ปัจจัย ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง เจตคติต่อการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

1. ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ เป็นอันดับแรก ดังนั้น ผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ควร สนับสนุนและสร้างความสัมพันธ์ที่ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนให้มากขึ้น และส่งเสริมให้นักเรียนกับเพื่อนทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคย และแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ทั้งทางทัศนคติและองค์ความรู้ ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา เรื่องการเรียนรู้ และเรื่องส่วนตัว ซึ่ง อาจจัดเป็นกิจกรรมต่างๆ ที่สร้างทั้งความสนุกสนาน

และความรู้ไปในตัว เช่น กิจกรรมการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ กิจกรรมการประกวดโครงงานภาษาอังกฤษ กิจกรรมละครเพลงที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ เป็นอันดับสอง ดังนั้น ผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ควร สร้างความเข้าใจ ที่ถูกต้องในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษรวมถึงการชี้ให้เห็นถึง คุณประโยชน์ ความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้กับผู้ปกครองของนักเรียนให้ทราบ รวมถึง การชี้แจงให้ทราบถึงสื่อ อุปกรณ์ ตำราเรียน ต่างๆ ที่มีความจำเป็นต่อการเรียนของนักเรียนในส่วนที่ผู้ปกครองต้องรับผิดชอบ เพื่อผู้ปกครองจะได้เตรียมการจัดหาสิ่งต่างๆ ดังกล่าวให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ อาจทำได้โดยการ จัดการประชุมชี้แจงผู้ปกครองก่อนเปิดเรียน หรือ การทำหนังสือ จดหมาย ส่งถึงผู้ปกครอง เพื่อรับทราบถึงความสำคัญดังกล่าว

3.เจตคติต่อการเรียน สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ เป็นอันดับสาม ดังนั้น ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ควร มีการส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่า ประโยชน์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ รวมถึง ควรสร้างกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่ดี และง่าย เช่น การนำนักเรียนตัวอย่างที่เรียนภาษาอังกฤษได้ดี และมีหน้าที่การงานที่ดี ด้วยการให้ภาษาอังกฤษ มาให้ความเห็น หรือ คำแนะนำต่างๆ กับนักเรียน รวมไปถึง การที่ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง ต้องสร้างโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนในการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าการอ่านในตำราเรียน ไม่ว่าจะเป็นการสนทนาภาษาอังกฤษ ซึ่งทางโรงเรียนอาจสร้างโอกาสให้นักเรียนได้สนทนากับชาวต่างชาติ และครูผู้สอนเองอาจเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สะท้อนถึงแนวทางหรือรูปแบบการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษในรูปแบบที่นักเรียนต้องการบ้าง ทั้งนี้เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนในห้องเรียนให้กับทุกคนในห้องเรียน และยังเป็นการทำให้นักเรียนเป็นส่วนหนึ่งและเป็นส่วนสำคัญในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกชอบและอยากเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

4 .ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ เป็นอันดับที่สี่ ดังนั้น ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ควร มีการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู อาจทำได้โดย การจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนและครูได้ทำร่วมกัน ทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคย เกิดความไว้วางใจ เกิดความรัก และเกิดการแลกเปลี่ยนทัศนคติ มีความสนิทสนม เรียนรู้ลักษณะนิสัยซึ่งกันและกัน มากขึ้น ทั้งนี้เมื่อนักเรียนเกิดปัญหาทั้งในเรื่องการเรียนหรือเรื่องส่วนตัว นักเรียนก็จะมีคำถามที่จะถาม ขอคำแนะนำ หรือ คำปรึกษากับครู ขณะเดียวกันนักเรียนก็จะเกิดความรัก เชื่อฟัง และมีน้ำใจคอยช่วยเหลือครูมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนมากขึ้น ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดง

ถึงทัศนคติต่อการเรียนการสอน หรือ เกณฑ์การให้คะแนน การวัดผล ต่างๆ ของครูว่าตรงกับความต้องการของนักเรียนหรือไม่ ซึ่งสิ่งต่างๆ ที่กล่าว จะทำให้สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ เช่น นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น
2. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในโรงเรียนอื่นๆ โดยใช้กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างในระดับช่วงชั้นเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการค้นหาปัจจัยที่แท้จริงที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ
3. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในโรงเรียน โดยใช้กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างในระดับช่วงชั้นอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการค้นหาปัจจัยที่แท้จริงที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ
4. ควรใช้เทคนิคทางจิตวิทยาอื่นๆ เพื่อพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เจตคติต่อการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เช่น การฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม การใช้กิจกรรมกลุ่ม การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ พิชัยวงศ์.(2549). ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีแก้ไขของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดสมรตกฏี จังหวัดนนทบุรี.ปริญญานิพนธ์ กศ ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ;มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- กิงกาญจน์ ปานทอง.(2545) . ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป) ระเบียบวิทยการจัดการ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร.สารนิพนธ์ กศ ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ;มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กรมสุขภาพจิต. (2544) คู่มือฉลาดทางอารมณ์ ฉบับปรับปรุง .กรุงเทพฯ: Fi
- จรรยา เกษศรีสังข์. (2537) . ประมวลบทความวิชาการระหว่างปีพุทธศักราช 2526 -2531 ฉบับอภิธานนาการครบรอบ 33 ปี สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ : เยาวชนไทยหับหารมุ่งอนาคต.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- จักรินทร์ พริ้งทองฟู. (2546) . ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. ปริญญานิพนธ์ กศม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ชมพูนุท พงษ์ศิริ .(2535) . ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุนนที่รุทธารามวิทยาคม กรุงเทพฯ. ปริญญานิพนธ์ กศ ม. กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย ;มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินก.(2520). จริยธรรมของเยาวชน รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21 .กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ .(2541) .ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี.ปริญญานิพนธ์ กศ ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ณัชวดี จันทรฟอง. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนช่วงชั้นที่ 41 โรงเรียนมัธยมศึกษาประชาชนิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ. ปริญญานิพนธ์ กศม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

- นฤมล ธยาน.(2545). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และเจตคติในการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกการใช้ความรู้
เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับวิธีการสอนตามคู่มือครู.ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ประกายทิพย์ พิชัย. (2539) . ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร.ปริญญา
ณิพนธ์ กศ ม.. กรุงเทพฯ;มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประทีป อึ้งทรงธรรม.(2542:ตุลาคม) การเปลี่ยนแปลงของสังคมกับการพัฒนาเด็กไทย.การศึกษา
ปฐมวัย.(14): 9-7
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542) . จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพฯ: พัฒนาการ.
- พรพมล เจียมนาคินทร์ . (2539) . พัฒนาการวัยรุ่นกรุงเทพฯ.ต้นอ้อ แกรมมี.
- พระมหาประยูร สุยะใจ.(2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุ เขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร.ปริญญาณิพนธ์ กศ ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ ; มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน.(2550) .ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษย
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย.ปริญญาณิพนธ์ กศม.
(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ; มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- พรสวรรค์ สีป้อ.(2550).สุดยอดวิธีการสอนภาษาอังกฤษ.พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ:ไทยร่มเกล้า
จำกัด การพิมพ์.
- พรศรี บรรณกุลโรจน์.(2547) . ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ภัทรสิริณ เสวตไอยราม .(2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพูลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
ปริญญาณิพนธ์ กศ ม. จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภูวดล แก้วมณี. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา
จังหวัดกรุงเทพมหานคร.
- มาลินี สินธุ์ฉาย. (2540). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และเจตคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะประกอบวิธี
เสริมต่อการเรียนรู้ และการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์.(2547) ปัจจัยที่ส่งผลแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร. ปรินญา นิพนธ์ กศ ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ; มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

ศรีเรือน แก้วกังวาน .(2536) . ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ.กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิรินาฏ ราชเดิม . (2534) . ความคิดเห็นในการพบกลุ่มของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 3” . ปรินญานิพนธ์ กศ ม. กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย ; มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัดสำเนา.

สุมิตรา อังวัฒนา. (2535). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ .พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนากุล.(2535).การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ; สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรพิน วงษ์เสน.(2542). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชิตยาศาสตร์ของเด็กเก่งและเด็กอ่อน.วิทยานิพนธ์.ขอนแก่น:มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อรุณี วิริยะจิตรา.(2546). เรียนภาษาอังกฤษอย่างไรให้ได้ผล.พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอช เอน กรุป จำกัด.

อารี พันธุ์ณี . (2543) . จิตวิทยาการศึกษา .กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ 1999.

Anuforo,Susan Akudo.(1988,Apil) “ Efect of mastery Learning Teachique on students’Performance in English Language syntax in The Secondary School : Achievement and Attitude,” *Dissertation Abstracts International* 48 (10) : 2521 -A

Bledsoe, Joseph C.(1970) *Mental Health in the Classroom*.New York :Mcgraw-Hill. *Theacher and Attitude Toward Their Teachers*.The Journal of Educational Research.

Cranston ,Charles M. and Mccort Barcley.(1985 ,April). “ A learner Analysis Experiment: Cocnotie Style Versus Learning Style in Undergraduate Nursing Education” *Journal of Nursing Education*.24:136-138.

David,Arthur Decoster. (1971, May). *Som Effects of Different Classrom Conditions upon Interpersonal relationship Personal AdJustment and Achievement and Achievement for College Freshemen*.*Dissertation Abstracts Internation*.31 (3) : 5789 A.

Eysenck. ,Hand J(1969,Jund) “ Some Effects of Different Classroom Conditions upon Lnterpersonal Relationship Personal Adjustment and Achievement For College Freshmen”. *Dissertation Abstracts International* .31(3) :5789 A.

Roetteger,Doris and others. (1979,January - February). “ Validation of Reading Attitude Scale for Elementy Students and an Investigation of the Relationship between Attitude and Achivement,” *The Journal of Education Reserch*.72 : 138 - 142

McConnell,J.V. (1974) . *Understanding Human Behavior*. New York:Holt Rinchart and Winston.

Stelly,Colette Hood. (1911,March). “ Effects of Whole Language Approach Using Authentic French Texts on Student Comprehension and Attitude,” *Disserttion Abstract Internation*.52 (09) : 204

ที่ สธ 0519.12/ 2552

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุมนวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มกราคม 2552

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ผลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเวฬุวัน

เนื่องด้วย นางสาวเบญจวรรณ ฉายแสง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสงคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 9 ห้องเรียน คอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2552

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตเผยแพร่ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเบญจวรรณ ฉายแสง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานคณะศึกษาศาสตร์

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080-9275-511

ที่ ศธ 0519.12/๔4๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๑ มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง

เนื่องด้วย นางสาวเบญจวรรณ ฉายแสง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเบญจวรรณ ฉายแสง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

. 0-2649-5067

ที่ ศธ 0519.12/๐4๐1

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

เนื่องด้วย นางสาวเบญจวรรณ ฉายแสง นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเบญจวรรณ ฉายแสง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

ที่ ศธ 0519.12/๒1๓ ๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖๘ กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงเยาว์ กอสนาน

เนื่องด้วย นางสาวเบญจวรรณ ฉายแสง นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเบญจวรรณ ฉายแสง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรทัศน์ 02-2522-518-9 ต่อ 410, 084-8640-202

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่
3 โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 10 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของ พ่อแม่ ผู้ปกครอง
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบคัดกรองปัญหาสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว
(Thai GHQ- Thai General Health Questionnaire)
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อการเรียนแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามนักเรียนไม่ต้องลงชื่อ คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

ผู้วิจัยขอความกรุณาให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นมากที่สุด โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวเบญจวรรณ ฉายแสง
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่3
โรงเรียนวัดเวฬุวัน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง _____ แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความ
แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ หน้าข้อความ หรือเติมข้อความในช่องว่าง..... ตามความ
เป็นจริง

1. เพศ

- ☐ เพศชาย
☐ เพศหญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

- ☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. เกรด/ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2551

5. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้เฉลี่ย.....บาท/เดือน

6. ระดับการศึกษาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

- ☐ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
☐ ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี
☐ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	เมื่อมีนัดฉันจะไปถึงที่หมายก่อนเวลานัดทุกครั้ง					
2.	ฉันไม่เห็นว่าการทำงานที่คั่งค้างให้เสร็จเป็นเรื่องที่ควรทำ					
3.	ฉันเป็นคนที่คิดไตร่ตรองก่อนลงมือทำสิ่งต่างๆ					
4.	ฉันเป็นคนเปิดเผยตรงไปตรงมา					
5.	ฉันไม่ชอบพูดต่อหน้าชุมชน					
6.	เมื่อพบเพื่อนใหม่ ฉันจะเป็นฝ่ายเข้าไปทักทายก่อน					
7.	ฉันเป็นคนที่กำลังแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อน					
8.	ฉันชอบทำกิจกรรมที่ทำให้ท้าทายความสามารถ					
9.	เมื่อต้องทำกิจกรรมกลุ่ม ฉันมีความกังวลใจ					
10.	ฉันไม่กล้าถามครูเมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจ					
11.	ฉันปรับตัวเข้ากับคนอื่นง่าย					
12.	ฉันคิดว่าตัวเองเป็นคนคล่องแคล่วว่องไว					
13.	ฉันรู้สึกไม่สบายใจเมื่อต้องทำสิ่งที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่เคยทำ					
14.	ฉันเป็นคนรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆ					
15.	ฉันชอบทำงานแข่งขันกับคนอื่น					
16.	เมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าขึ้นฉันสามารถแก้ไข ปัญหาได้					
17.	ฉันชอบแสวงหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมเสมอ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามคัดกรองปัญหาสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ- Thai General Health Questionnaire 60)

ผู้วิจัยใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ- Thai General Health Questionnaire 60) ของ เดวิดโกลด์เบิร์ก (David Goldberg) แปลเป็นภาษาไทย โดยนายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ(2539) ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อเป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้นสามารถ วินิจฉัยโรคได้

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของนักเรียนในระยะ 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ใกล้เคียงกับสภาพของนักเรียนในช่วงนี้มากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่นักเรียนเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

1. รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ แย่กว่าปกติ ☐ แย่กว่าปกติมาก
2. รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
3. รู้สึกทรมานและสุขภาพไม่ดี
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
4. รู้สึกไม่สบาย
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
5. เจ็บหรือปวดบริเวณศีรษะ
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
6. รู้สึกตึงหรือคล้ายมีแรงกดที่ศีรษะ
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
7. สามารถมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่ได้
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ แย่กว่าปกติ ☐ แย่กว่าปกติมาก
8. รู้สึกกลัวว่าตนเองจะเป็นลมหมดสติไปในที่สาธารณะ
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
9. มีอาการร้อนหรือหนาว
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
10. มีเหงื่อออกมาก
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
11. ตื่นเช้ากว่าปกติและหลับต่อไม่ได้
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

12. หลังจากตื่นนอนแล้ว รู้สึกนอนไม่เต็มอิ่ม
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
13. รู้สึกเพลียมาก และไม่มีแรงแม้แต่จะกินอาหาร
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
14. นอนไม่หลับเพราะกังวลใจ
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
15. รู้สึกตื่นตัว และความคิดว่องไว
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ แย่กว่าปกติ ☐ แย่กว่าปกติมาก
16. รู้สึกมีกำลังวังชา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
17. เมื่อเข้านอนใช้เวลา นานกว่าจะหลับได้
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
18. ไม่สามารถหลับได้สนิทหลังจากหลับแล้ว
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
19. ผื่นไม่ดีหรือนากแล้ว
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
20. มีอาการกระสับกระส่าย หลับไม่สนิท
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
21. ห่าอะไรทำและทำให้ตัวเองไม่มีเวลาว่างได้
☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ ค่อนข้างน้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
22. ทำอะไรช้ากว่าปกติ
☐ เร็วกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ ช้ากว่าปกติ ☐ ช้ากว่าปกติมาก
23. รู้สึกขาดความสนใจในกิจกรรมที่เคยทำตามปกติ
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
24. ปล่อยปละเลเลย ไม่สนใจรูปร่างหน้าตาของตนเอง
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
25. พิถีพิถันกับการแต่งเนื้อแต่งตัวน้อยลง
☐ พิถีพิถันมากกว่าปกติ ☐ เท่า ๆ ปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
26. ออกไปนอกบ้านบ่อยเท่าที่เคย
☐ มากกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
27. จัดการกับสิ่งต่าง ๆ ได้ดีพอ ๆ กับคนส่วนใหญ่ ที่อยู่ในสภาพเดียวกับท่าน
☐ ดีกว่ามาก ☐ ดีพอ ๆ กัน ☐ ค่อนข้างน้อยกว่า ☐ น้อยกว่ามาก
28. รู้สึกว่าโดยทั่วไปแล้วทำอะไร ๆ ได้ดี
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ ดีน้อยกว่า ☐ ดีน้อยกว่าปกติมาก

29.ไปทำงานหรือทำงานบ้านสาย

☐ ไม่สายเลย ☐ ไม่สายกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างสายกว่าปกติ ☐ สายกว่าปกติมาก

30. พอใจกับการที่ทำงานลุล่วงไป

☐ มากกว่าปกติ ☐ พอ ๆ กับตามปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก

31. สามารถมีความรู้สึกรักและอบอุ่นต่อคนใกล้ชิดได้

☐ ดีกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก

32. รู้สึกว่าสามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่าย

☐ ดีกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก

33. ใช้เวลาคุยเล่นกับคนอื่นมาก

☐ ใช้เวลามากกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก

34. รู้สึกกลัวที่จะพูดอะไรออกไปต่อหน้าคนอื่น เพราะเกรงจะทำให้ตัวเองดูโง่

☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

35. รู้สึกว่าได้ทำตัวให้เป็นประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ

☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก

36. รู้สึกว่าสามารถตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้

☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก

37. รู้สึกว่าตัวเองไม่'สามารถที่จะเริ่มทำอะไรได้เลย

☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

38. จะทำอะไรก็รู้สึกหวาดกลัวไปหมด

☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

39. รู้สึกตึงเครียดอยู่ตลอดเวลา

☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

40. รู้สึกว่าไม่สามารถที่จะเอาชนะความลำบากต่าง ๆ ได้

☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

41. รู้สึกว่าชีวิตต้องดิ้นรนอยู่ตลอดเวลา

☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

42. สามารถมีความสุขกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันตามปกติได้

☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก

43. มองอะไรเครื่องเครียดไปหมด

☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ

☐ น้อยกว่าปกติมาก

44. รู้สึกหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี

☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

45. รู้สึกกลัวหรือตกใจโดยไม่มีเหตุสมควร

☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

46. สามารถที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาต่าง ๆ ของตัวเองได้
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
47. รู้สึกเรื่องต่าง ๆ ทับถมจนรับไม่ไหว
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
48. มีความรู้สึกว่ารอบข้างจับตามองคุณอยู่
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
49. รู้สึกไม่มีความสุขและเศร้าหมอง
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
50. รู้สึกเสียความมั่นใจในตัวเองไป
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
51. คิดว่าตัวเองเป็นคนไร้ค่า
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
52. รู้สึกว่าชีวิตนี้หมดหวังโดยสิ้นเชิง
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
53. รู้สึกมีความหวังในอนาคตของตัวเอง
☐ มากกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ มีความหวังน้อยมาก
54. รู้สึกมีความสุขดี ตามสมควร เมื่อดูโดยรวม ๆ
☐ มากกว่าปกติ ☐ เท่า ๆ ปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
55. รู้สึกกังวล กระวนกระวาย และเครียดอยู่ตลอดเวลา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
56. รู้สึกไม่คุ้มค่าที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
57. คิดว่ามีความเป็นไปได้ที่จะอยากจบชีวิตตัวเอง
☐ ไม่อย่างแน่นอน ☐ ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น ☐ มีอยู่บ้างเหมือนกัน ☐ มีแน่ ๆ
58. รู้สึกว่าบางครั้งทำอะไรไม่ได้เลย เพราะประสาทตึงเครียดมาก
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
59. พบว่าตนเองรู้สึกอยากตายไปให้พ้น ๆ
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
60. พบว่ามีความรู้สึกที่อยากจะทำลายชีวิตตัวเองเข้ามาอยู่ในความคิดเสมอ ๆ
☐ ไม่อย่างแน่นอน ☐ ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น ☐ มีอยู่บ้างเหมือนกัน ☐ มีแน่ ๆ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ
ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1.	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีประโยชน์ ต่อนักเรียน					
2.	นักเรียนคิดว่าการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษสามารถนำมาใช้กับ ชีวิตประจำวันได้					
3.	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ นักเรียนได้รับการยอมรับจากสังคมมาก ขึ้น					
4.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนแล้วทำ ให้นักเรียนขาดความมั่นใจในตัวเอง					
5.	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ นักเรียนมีความรู้กว้างขวางมากขึ้น					
6.	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้โอกาส สำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต กว้างขวางขึ้น					
7.	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยให้ นักเรียนมีโอกาสในการประกอบอาชีพ ในอนาคต					

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8.	นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
9.	นักเรียนกังวลเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
10.	นักเรียนสนุกเมื่อได้ สนทนาภาษาอังกฤษ					
11.	นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
12.	นักเรียนอยากใช้เวลาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าเดิม					
13.	นักเรียนดีใจถ้าใช้เวลาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษลดน้อยลง					
14.	นักเรียนพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ					
15.	นักเรียนชอบทำกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ					
16.	นักเรียนตื่นเต้น และดีใจทุกครั้งที่คุณสอนเนื้อหาใหม่ในวิชาภาษาอังกฤษ					

17.	นักเรียนไม่สบายใจหากขาดเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
18	นักเรียนสนุกใน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
19.	นักเรียนดีใจที่มีเหตุการณ์ที่ทำให้ไม่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
20	นักเรียนกลัวการฝึกอ่านภาษาอังกฤษ					
21	นักเรียนชอบฝึก การเขียน ภาษาอังกฤษ					

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ่อยมากแต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ้าง
นานๆครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นใน อนาคตของนักเรียนน้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
22.	นักเรียนมีสมาธิในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
23.	นักเรียนเข้าเรียนในวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้ง					
24.	นักเรียนมักขาดเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ					
25.	นักเรียนทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษด้วยตัวเองทุกครั้ง					
26.	นักเรียนถามครูทุกครั้งที่ไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ					
27.	นักเรียนอ่านหนังสือวิชาภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการทบทวนหลังเลิกเรียน					
28.	นักเรียนค้นคว้าเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากที่ครูสอนในห้องเรียน					
29.	เมื่อทำงานกลุ่ม วิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนให้เพื่อนทำให้					
30.	นักเรียนหัดท่องศัพท์คำใหม่ ถึงแม้ว่าครูไม่ได้สั่ง					
31.	นักเรียนคุยกับเพื่อนขณะที่ครูกำลังสอนวิชาภาษาอังกฤษ					
32.	นักเรียนฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษเป็นประจำ					
33.	นักเรียนเข้าเรียนสายในวิชาภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ผู้ปกครองไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					
2.	นักเรียนไม่ชอบทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครอง					
3.	ผู้ปกครองให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเรียนแก่นักเรียน					
4.	เมื่อมีปัญหา นักเรียนไม่บอกให้ผู้ปกครองทราบ					
5.	ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน					
6.	นักเรียนเชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนของผู้ปกครอง					
7.	ผู้ปกครองให้ความรัก ความอบอุ่นแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
8.	นักเรียนช่วยงานบ้านผู้ปกครอง					
9.	นักเรียนดูแลผู้ปกครอง เมื่อผู้ปกครองป่วย หรือ ไม่สบาย					
10.	ผู้ปกครองใช้เวลาพูดคุยเรื่องราวต่างๆในแต่ละวันกับนักเรียน					
11.	นักเรียนกล้าพูดคุยกับผู้ปกครองทุกเรื่อง					
12.	ผู้ปกครองช่วยแก้ไขปัญหามื่อนักเรียนมี					

	ปัญหาในเรื่องส่วนตัว					
13.	นักเรียนมักขอคำปรึกษาจากผู้ปกครอง					
14.	ผู้ปกครองยินดีสนับสนุนเกี่ยวกับเรื่อง การเรียนของนักเรียน					
15.	นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จาก ผู้ปกครองเสมอ					
16.	ผู้ปกครองจัดสรร อุปกรณ์เกี่ยวกับการ เรียนให้นักเรียนครบถ้วน					
17.	นักเรียนชอบแสดงความรัก โดยการโอบ กอดกับผู้ปกครอง					
18.	ผู้ปกครองสนับสนุนและอนุญาตให้ นักเรียนเรียนพิเศษเพิ่มเติม					
19.	นักเรียนรู้สึกดีที่ผู้ปกครองถามเรื่องการ เรียน					
20.	ผู้ปกครองให้กำลังใจนักเรียนเมื่อนักเรียน ทำผิดพลาดหรือทำคะแนนได้ไม่ดี					
21.	นักเรียนไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองให้ คำแนะนำ					
22.	ผู้ปกครองตำหนินักเรียนอย่างรุนแรงเมื่อ นักเรียนทำคะแนนได้ไม่ดี					
23.	นักเรียนไม่ทำตามหน้าที่ ที่ผู้ปกครอง มอบหมายให้รับผิดชอบ					
24.	ผู้ปกครองไม่สนใจว่านักเรียนทำการบ้าน หรือไม่					
25.	ผู้ปกครองมักให้การสนับสนุนเรื่องการทำ กิจกรรมเกี่ยวกับการเรียน ของนักเรียน					

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ผู้ปกครองคอยเตือนให้นักเรียนทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษเสมอ					
2.	ผู้ปกครองไม่สนับสนุนและไม่อนุญาตให้นักเรียนไปเรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม					
3.	เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองให้เวลานักเรียนในการทำการบ้านและอ่านหนังสือมากขึ้น					
4.	ผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนครบถ้วน					
5.	ผู้ปกครองพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเรียนกับนักเรียนอยู่เสมอ					
6.	ผู้ปกครองให้รางวัลเมื่อนักเรียน ทำคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษได้ดี					
7.	ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเงินในการเรียนของนักเรียน					
8.	ผู้ปกครองให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการเรียนแก่นักเรียน					
9.	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนมีโอกาสฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติ					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของห้องเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของห้องเรียน วิชาภาษาอังกฤษเมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	ห้องเรียน สะอาด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
2.	อุปกรณ์ สื่อต่าง ๆ อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน					
3.	ครูใช้ สื่อ ที่ส่งเสริม และพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ					
4.	ครูใช้สื่อต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน					
5.	โต๊ะ เก้าอี้ ขรุขระก่อให้เกิดอุบัติเหตุขณะเรียนหรือทำกิจกรรมในห้องเรียน					
6.	สื่อที่ ใช้ในการสอนเหมาะสม					
7.	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
8.	ครูใช้ สื่อ ที่ส่งเสริม และพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ					
9.	โต๊ะ เก้าอี้ มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
10.	ขนาดของห้องเรียนคับแคบ					
11.	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย					
12.	ห้องเรียนมีกลิ่นรบกวนจากห้องน้ำ					
14.	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ					
15.	อุปกรณ์การเรียนการสอนเก่าล้าสมัย					
16.	ครูใช้ สื่อ ที่ส่งเสริม และพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ					
17.	ห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน					
18.	อุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					

ตอนที่ 8 แบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	นักเรียนชอบทำงานร่วมกับเพื่อนหลาย คน					
2.	นักเรียนมีเพื่อนที่สนิทที่สามารถขอความช่วยเหลือเรื่องการเรียนรู้ได้					
3.	นักเรียนสามารถเข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ดี					
4.	นักเรียนมักทะเลาะกับเพื่อน					
5.	นักเรียนปรึกษาปัญหาเรื่องเรียนกับเพื่อนได้					
6.	นักเรียนให้ความช่วยเหลือเพื่อนในห้องเรียน					
7.	นักเรียนพูดคุยเรื่องส่วนตัวกับเพื่อนได้					
8.	นักเรียนไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน					
9.	เพื่อนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					
10.	นักเรียนมีความสุขเมื่อได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน					
11.	นักเรียนให้ความช่วยเหลือเพื่อนทั้งในเรื่องส่วนตัวและเรื่องเรียน					
12.	นักเรียนกับเพื่อนในห้องเรียนต่างคนต่างอยู่ ไม่สนใจกันและกัน					
13.	เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเรียนเพื่อนสามารถช่วยอธิบายได้					
14.	เพื่อนปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับนักเรียน					
15.	เพื่อนในห้องเรียนชวนนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมด้วยเสมอ					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูประจำวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ

ครูประจำวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	นักเรียนกล้าถามครูเมื่อมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2.	ครูให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาต่างๆ					
3.	นักเรียนไม่สนใจสิ่งที่ครูสอน					
4.	นักเรียนกลัวทักทายเมื่อพบครูประจำวิชาภาษาอังกฤษ					
5.	ครูให้ความสนใจใส่นักเรียน ทั้งเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว					
6.	ครูไม่เป็นกันเองกับนักเรียน					
7.	นักเรียนแสดงความเคารพครูอยู่เสมอ					
8.	ครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม					
9.	นักเรียนไม่กล้าถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน					
10.	นักเรียนมีน้ำใจช่วยเหลือครู เช่น ยกของ					
11.	นักเรียนปฏิบัติตามที่ครูให้คำแนะนำ					
12.	นักเรียนซักถามคำศัพท์ กับครูภาษาอังกฤษ					

13.	นักเรียนหัดแต่งประโยคภาษาอังกฤษกับครูภาษาอังกฤษ					
14.	นักเรียนกล้าพูดเป็นภาษาอังกฤษกับครูทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน					
15.	นักเรียนมีความสุขเมื่อได้เรียนกับครูวิชาภาษาอังกฤษ					
16.	ครูรับฟังเหตุผลของนักเรียน					
17.	นักเรียนตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน					
18.	ครูให้ความสนใจนักเรียนทุกคนในห้องเรียนเท่าเทียมกัน					
19.	นักเรียนส่งงานที่ครูมอบหมายทุกครั้ง					

ตอนที่ 10 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เหมาะสม เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	นักเรียนตั้งใจฟังขณะที่ครูสอน				
2.	นักเรียนให้ความร่วมมือและตั้งใจฝึกทักษะต่าง ๆ ตามที่ครูมอบหมาย				
3.	นักเรียนเข้าเรียนทุกครั้ง				
4.	นักเรียนไม่เคยเข้าเรียนสาย				
5.	นักเรียนไม่คุยกับเพื่อนขณะที่ครูสอน				
6.	นักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตัวเองทุกครั้ง				
7.	นักเรียนยกมือถามทันทีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน				
8.	เมื่อนักเรียนขาดเรียน นักเรียนติดตามงานและเนื้อหาที่ไม่ได้เรียนกับครูและเพื่อนเสมอ				
9.	นักเรียนไม่เอาการบ้านหรืองานวิชาอื่นขึ้นมาทำขณะที่ครูกำลังสอน				
10.	ก่อนถึงเวลาเรียนนักเรียนทำการศึกษาล่วงหน้ามาก่อนเสมอ				
11.	นักเรียนมีสมาธิ ไม่คิดเรื่องอื่นนอกจากเนื้อหาที่เรียน				
12.	นักเรียนไม่อาย หากครู ฝึกให้ออกเสียง				

	หรือสนทนากับเพื่อน					
13.	นักเรียนท่องศัพท์ อยู่เสมอถึงแม้ว่าครูไม่สั่ง					
14.	นักเรียนขอคำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนกับครู					
15.	นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อน					
16.	นักเรียนมักฝึกการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษอยู่เสมอ					
17.	เมื่อครูสั่งให้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนักเรียนปฏิบัติตาม					
18.	นักเรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยตัวเองเสมอ					
19.	นักเรียนมักหาเวลาว่างในการฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษอยู่เสมอ					

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.595
2	4.193
3	5.414
4	6.462
5	5.148
6	2.786
7	2.563
8	10.015
9	5.737
10	5.574
11	2.979
12	3.863

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .677

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.32
2	3.939
3	5.233
4	2.396
5	3.67
6	3.511
7	4.637
8	6.471
9	5.728
10	5.357
11	4.107
12	5.007
13	6.511
14	5.598
15	4.928
16	5.961
17	7.752
18	3.01
19	3.919
20	6.028
21	4.958
22	5.765
23	7.276
24	3.133
25	6.962
26	3.634
27	7.638
28	3.023

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.83
2	4.484
3	5.076
4	2.919
5	7.457
6	2.633
7	5.975
8	3.762
9	5.921
10	5.354
11	3.974
12	5.983
13	7.245
14	6.731
15	7.508
16	5.624
17	4.283
18	4.32
19	5.523
20	5.28
21	3.773
22	4.471
23	4.783
24	8.156
25	4.912

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .876

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.755
2	2.344
3	6.499
4	6.992
5	9.201
6	6.397
7	7.344
8	9.55
9	12.271

มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .821

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
ของการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.628
2	8.383
3	7.299
4	9.511
5	7.568
6	8.233
7	6.883
8	9.915
9	4.018
10	6.614
11	3.692
12	6.477
13	2.985
14	6.519
15	3.315
16	6.048

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .892

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับครู

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.129
2	6.33
3	2.946
4	5.141
5	5.831
6	3.385
7	4.969
8	3.545
9	2.833
10	4.549
11	2.66
12	3.568
13	4.687
14	4.692
15	4.864
16	5.659
17	4.806

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .795

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.396
2	7.301
3	8.763
4	5.17
5	4.338
6	5.495
7	2.327
8	5.727
9	8.482
10	7.219
11	5.042
12	7.843
	7.307
ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .876	

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม
ในวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ (t)
1	8.704
2	6.685
3	5.356
4	6.785
5	5.094
6	7.929
7	9.549
8	5.711
9	5.483
10	4.639
11	8.565
12	3.971
13	5.058
14	6.151
15	9.385
16	3.784
17	4.805
18	7.069
19	8.637

zdค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .916

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อชื่อสกุล	เบญจวรรณ ฉายแสง
วันเดือนปีเกิด	25 กันยายน 2524
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	224/1 ซอยนาทอง 3 ถนนรัชดาภิเษก แขวงดินแดง เขต ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ 08-4648-2020
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านนาแก ตำบลนาหนองทุ่ม อำเภอกำแพงศรี จังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนกำแพงศรีวิทยา ตำบลหนองไผ่ อำเภอกำแพงศรี จังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ. 2547	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สันทนาการ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ